

บทที่ ๔

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อศึกษาพฤติกรรม การเปิดรับสื่อมวลชน เกี่ยวกับการวางแผนครอบครัวของสตรีใน เขตเทศบาลเมืองขอนแก่น ผู้วิจัยจะเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้ คือ

ตอนที่ ๑ วิเคราะห์สถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามในเรื่องอายุ ระดับการศึกษา ประเภทอาชีพ ระดับรายได้ จำนวนบุตร จำนวนปีที่แต่งงาน รายการของใช้ในบ้าน ซึ่งทำการแจกแจงเป็นร้อยละ

ตอนที่ ๒ วิเคราะห์พฤติกรรมการเปิดรับสื่อมวลชน เกี่ยวกับการวางแผนครอบครัวของสตรีใน เขตเทศบาลเมืองขอนแก่น โดยการหาค่าร้อยละ ดังต่อไปนี้

๒.๑ วิเคราะห์ความรู้และแหล่งที่มาของความรู้ในเรื่องการวางแผนครอบครัวหรือการคุมกำเนิด

๒.๒ วิเคราะห์ความถี่ในการรับรู้เกี่ยวกับการวางแผนครอบครัว

๒.๓ วิเคราะห์ทัศนคติของสตรีต่อการยอมรับการวางแผนครอบครัวหรือการคุมกำเนิด

ตอนที่ ๓ วิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างพฤติกรรมการเปิดรับสื่อมวลชน เกี่ยวกับการวางแผนครอบครัวหรือการคุมกำเนิด จำแนกตามปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจและสังคม โดยการหาค่าร้อยละและโดยวิธีไคสแควร์ทดสอบความสัมพันธ์ของตัวแปร (Chi-Square Test). ในระดับความเชื่อมั่นที่ ๐.๐๕

๓.๑ ความแตกต่างระหว่างพฤติกรรมการเปิดรับสื่อมวลชน เกี่ยวกับการวางแผนครอบครัวหรือการคุมกำเนิด จำแนกตามปัจจัยทางด้านสังคม ดังนี้

๓.๑.๑ ความแตกต่างระหว่างพฤติกรรมกาารเปิดรับ
สื่อมวลชน เกี่ยวกับการวางแผนครอบครัวหรือการคุมกำเนิดจำแนกตามหมวดอายุ

๓.๑.๒ ความแตกต่างระหว่างพฤติกรรมกาารเปิดรับสื่อมวลชน
เกี่ยวกับการวางแผนครอบครัวหรือการคุมกำเนิดจำแนกตามระดับการศึกษา

๓.๒ ความแตกต่างระหว่างพฤติกรรมกาารเปิดรับสื่อมวลชน
เกี่ยวกับการวางแผนครอบครัวหรือการคุมกำเนิด จำแนกตามปัจจัยทางด้าน เศรษฐกิจ
ดังนี้

๓.๒.๑ ความแตกต่างระหว่างพฤติกรรมกาารเปิดรับสื่อมวลชน
เกี่ยวกับการวางแผนครอบครัวหรือการคุมกำเนิด จำแนกตามประเภทอาชีพ

๓.๒.๒ ความแตกต่างระหว่างพฤติกรรมกาารเปิดรับสื่อมวลชน
เกี่ยวกับการวางแผนครอบครัวหรือการคุมกำเนิด จำแนกตามรายได้

ตอนที่ ๔ วิเคราะห์พฤติกรรมกาารเปิดรับสื่อมวลชนโดยทั่วไปของสตรีในเขต
เทศบาลเมืองขอนแก่น โดยการหาค่าร้อยละ ดังต่อไปนี้

๔.๑ วิเคราะห์พฤติกรรมกาารเปิดรับข่าวสารโดยทั่วไป

๔.๒ วิเคราะห์ความถี่ในการเปิดรับข่าวสาร

ตอนที่ ๕ วิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างพฤติกรรมกาารเปิดรับสื่อมวลชน จำแนก
ตามปัจจัยทางด้าน เศรษฐกิจและสังคม โดยการหาค่าร้อยละ และโดยวิธีไคสแควร์ทดสอบ
ความสัมพันธ์ของตัวแปร (Chi-Square Test) ในระดับความเชื่อมั่นที่ ๐.๐๕

๕.๑ ความแตกต่างระหว่างพฤติกรรมกาารเปิดรับสื่อมวลชน จำแนก
ตามปัจจัยทางด้านสังคม ดังนี้

๕.๑.๑ ความแตกต่างระหว่างพฤติกรรมกาารเปิดรับสื่อมวลชน
จำแนกตามอายุ

๕.๑.๒ ความแตกต่างระหว่างพฤติกรรมกรรมการเปิดรับ

สื่อมวลชน จำแนกตามระดับการศึกษา

๕.๒ ความแตกต่างระหว่างพฤติกรรมกรรมการเปิดรับสื่อมวลชน จำแนกตามปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ ดังนี้

๕.๒.๑ ความแตกต่างระหว่างพฤติกรรมกรรมการเปิดรับสื่อมวลชน จำแนกตามอาชีพ

๕.๒.๒ ความแตกต่างระหว่างพฤติกรรมกรรมการเปิดรับสื่อมวลชน จำแนกตามรายได้

เพื่อความสะดวกและเหมาะสมในการแสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ใช้สัญลักษณ์ทางสถิติ

df หมายถึง การทดสอบไคสแควร์

df = degree of freedom = ชั้นแห่งความเป็นอิสระ

Significant = นัยสำคัญ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ปรากฏผลดังนี้

ตอนที่ ๑ ด้านสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

จากการศึกษาเรื่อง "การเปิดรับสื่อมวลชนเกี่ยวกับการวางแผนครอบครัวของสตรีในเขตเทศบาลเมืองขอนแก่น" ผลปรากฏว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีลักษณะดังต่อไปนี้ (ตารางที่ ๔๑ ถึง ตารางที่ ๔๘ ภาคผนวก ค.)

๑.๑ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง ๒๕-๒๙ ปี คิดเป็นร้อยละ ๒๙.๐ รองลงมาคือผู้มีอายุระหว่าง ๓๐-๓๔ ปี คิดเป็นร้อยละ ๑๙.๕ ส่วนผู้มีอายุระหว่าง ๑๕-๑๙ ปี มีจำนวนน้อยที่สุด คือมีเพียงร้อยละ ๔.๐ เท่านั้น

๑.๒ ระดับการศึกษา ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา คิดเป็นร้อยละ ๕๒.๕ รองลงมาคือระดับมัธยมศึกษา อาชีวะ และ ปกศ.ต้น คิดเป็นร้อยละ ๒๔.๕ ส่วนผู้ที่ไม่ได้เรียนหนังสือมีจำนวนน้อยที่สุดคือมีเพียงร้อยละ ๔.๕ เท่านั้น

๑.๓ อาชีพหลักของสตรี ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอาชีพแม่บ้านคิดเป็น ร้อยละ ๒๔.๕ รองลงมาคือ ผู้มีอาชีพรับราชการคิดเป็นร้อยละ ๒๑.๕ ส่วนผู้มีอาชีพ เกษตรกรรม (ทำไร่ ทำนา ทำสวน) มีจำนวนน้อยที่สุดคือ มีเพียงร้อยละ ๑๖.๕ เท่านั้น

๑.๔ อาชีพหลักของสามี ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ สามีมีอาชีพรับราชการ คิดเป็นร้อยละ ๔๓.๐ รองลงมาคืออาชีพรับจ้างคิดเป็นร้อยละ ๒๔.๕ ส่วนผู้ที่ว่างงานมี จำนวนน้อยที่สุด คือมีเพียงร้อยละ ๒.๕ เท่านั้น

๑.๕ รายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่อเดือน ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มี รายได้ครอบครัวโดยเฉลี่ยประมาณเดือนละ ๒,๐๐๑-๖,๐๐๐ บาท คิดเป็นร้อยละ ๕๕.๕ รองลงมาคือผู้มีรายได้ต่ำกว่า ๒,๐๐๐ บาท คิดเป็นร้อยละ ๒๐.๕ ส่วนผู้มีรายได้ ๖,๐๐๑ บาทและมากกว่ามีจำนวนน้อยที่สุด คือ ร้อยละ ๒๓.๐ เท่านั้น

๑.๖ จำนวนบุตรที่มีชีวิตอยู่ในปัจจุบัน ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีบุตร จำนวน ๑-๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๕.๐ รองลงมาคือมีบุตรจำนวน ๓-๔ คน คิดเป็น ร้อยละ ๓๑.๐ ส่วนผู้ที่ยังไม่มีบุตรมีจำนวนน้อยที่สุด คือมีเพียงร้อยละ ๕.๕ เท่านั้น

๑.๗ จำนวนปีที่แต่งงาน ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่แต่งงานมาแล้ว มากกว่า ๗ ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ ๖๒.๐ รองลงมาคือ ๒-๔ ปี คิดเป็นร้อยละ ๑๕.๐ ส่วนผู้ที่แต่งงานมาแล้วต่ำกว่า ๒ ปี มีจำนวนน้อยที่สุด คือมีเพียงร้อยละ ๕.๕ เท่านั้น

๑.๘ รายการของใช้ในบ้าน ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีวิทยุ คิดเป็น ร้อยละ ๘๒.๕ ส่วนของใช้ในบ้านที่ผู้ตอบแบบสอบถามมีจำนวนน้อยที่สุดคือ เต้าแก๊ส คือมีเพียงร้อยละ ๑๐.๐ เท่านั้น

ตอนที่ ๒ วิเคราะห์พฤติกรรมการเปิดรับสื่อมวลชนเกี่ยวกับการวางแผน
ครอบครัวของสตรี ในเขตเทศบาลเมืองขอนแก่น (ตารางที่ ๑ ถึงตารางที่ ๑๖)

๒.๑ วิเคราะห์ความรู้และแหล่งที่มาของความรู้ ในเรื่องการวางแผนครอบครัวหรือการคุมกำเนิด

๒.๑.๑ การรู้จักวิธีการคุมกำเนิด ผลปรากฏว่าผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมดตอบว่ารู้จักวิธีการคุมกำเนิด

๒.๑.๒ วิธีการคุมกำเนิดที่รู้จัก ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่รู้จักวิธีการคุมกำเนิดแบบการทำหมันหญิง คิดเป็นร้อยละ ๖๔.๐ รองลงมาคือ รู้จักวิธีการรับประทานยาเม็ดคุมกำเนิด คิดเป็นร้อยละ ๖๐.๕ วิธีการคุมกำเนิดที่ผู้ตอบแบบสอบถามรู้จักน้อยที่สุดคือวิธีการทำหมันชาย การใช้ยาฉีดคุมกำเนิดชนิด ๓ เดือน คิดเป็นร้อยละ ๕๔.๐ และ ๓๕.๕ ตามลำดับ

๒.๑.๓ ประเภทของสื่อที่ผู้ตอบแบบสอบถามทราบวิธีการคุมกำเนิด ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ทราบวิธีการคุมกำเนิดจากสื่อบุคคล คิดเป็นร้อยละ ๘๐.๕ ส่วนผู้ที่ตอบว่าทราบจากสื่อมวลชนคิดเป็นร้อยละ ๑๙.๕ เท่านั้น

๒.๑.๔ ประเภทของสื่อบุคคลที่ผู้ตอบแบบสอบถามทราบเกี่ยวกับวิธีการคุมกำเนิด ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ทราบวิธีการคุมกำเนิดจากบุคคลากรทางการแพทย์ (แพทย์ พยาบาล ผดุงครรภ์ ฯลฯ) คิดเป็นร้อยละ ๖๗.๕ รองลงมาคือทราบจากเจ้าหน้าที่วางแผนครอบครัวคิดเป็นร้อยละ ๑๘.๕ ส่วนประเภทของสื่อบุคคลที่ทราบน้อยที่สุดคือจากบิดา มารดา ญาติพี่น้องและสามี คิดเป็นร้อยละ ๒.๕ และ ๑.๐ เท่านั้น

๒.๑.๕ ประเภทของสื่อมวลชนที่ผู้ตอบแบบสอบถามทราบเกี่ยวกับวิธีการคุมกำเนิด ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ทราบเกี่ยวกับวิธีการคุมกำเนิดจากเอกสารการเผยแพร่การวางแผนครอบครัวคิดเป็นร้อยละ ๘๐.๐ รองลงมาคือทราบจากนิตยสาร คิดเป็นร้อยละ ๘.๕ ส่วนผู้ที่ทราบจากหนังสือพิมพ์และโทรทัศน์มีน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๒.๕ เท่านั้น

๒.๒ วิเคราะห์ความถี่ในการรับรู้เกี่ยวกับการวางแผนครอบครัว

๒.๒.๑ ความบ่อยครั้งในการอ่านเรื่องราวเกี่ยวกับการวางแผนครอบครัวทางหนังสือพิมพ์ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ที่ตามปกติ เคยอ่าน เรื่องราวเกี่ยวกับการวางแผนครอบครัว หรือการคุมกำเนิดทางหนังสือพิมพ์คิดเป็นร้อยละ ๕๖.๕ ส่วนผู้ที่ตอบว่าไม่เคยอ่านคิดเป็นร้อยละ ๔๓.๕

๒.๒.๒ ความบ่อยครั้งในการฟังเรื่องราวเกี่ยวกับการวางแผนครอบครัวหรือการคุมกำเนิดทางวิทยุ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ตามปกติฟัง เรื่องราวเกี่ยวกับการวางแผนครอบครัวหรือการคุมกำเนิดทางวิทยุในระดับปานกลางคิดเป็นร้อยละ ๒๘.๕ รองลงมาคือไม่ได้ฟังเลยคิดเป็นร้อยละ ๒๒.๕ ส่วนผู้ที่ตอบว่าฟังค่อนข้างบ่อย (ติดตามเกือบทุกครั้งที่มีรายการ) มีน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๑๔.๐ เท่านั้น

๒.๒.๓ ความบ่อยครั้งในการชมเรื่องราวเกี่ยวกับการวางแผนครอบครัวหรือการคุมกำเนิดทางโทรทัศน์ ปกติผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ไม่เคยชม เรื่องราวเกี่ยวกับการวางแผนครอบครัวหรือการคุมกำเนิดทางโทรทัศน์ เลยคิดเป็นร้อยละ ๓๗.๕ รองลงมาคือผู้ที่เคยชมอยู่ในระดับปานกลาง (ติดตามบ้าง ไม่ติดตามบ้าง) คิดเป็นร้อยละ ๒๗.๕ ส่วนผู้ที่เคยชมบ่อยมาก (ติดตามทุกครั้งที่มีรายการ) นั้น มีเพียงเล็กน้อยเท่านั้น คิดเป็นร้อยละ ๒.๕

๒.๒.๔ ความบ่อยครั้งในการอ่านเรื่องราวเกี่ยวกับการวางแผนครอบครัวหรือการคุมกำเนิดทางนิตยสาร ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ไม่เคยอ่าน เรื่องราวเกี่ยวกับการวางแผนครอบครัวหรือการคุมกำเนิดทางนิตยสาร คิดเป็นร้อยละ ๔๔.๕ รองลงมาคือผู้ที่อ่านอยู่ในระดับปานกลาง (ติดตามบ้าง ไม่ติดตามบ้าง) คิดเป็นร้อยละ ๒๕.๕ ส่วนผู้ที่อ่านนาน ๆ ครั้งมีน้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ ๔.๕

๒.๒.๕ สรุปรูปประเภทของสื่อมวลชนที่ผู้ตอบแบบสอบถามทราบเรื่องราวเกี่ยวกับการวางแผนครอบครัวหรือการคุมกำเนิดมากที่สุด ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ที่ตอบว่าทราบจากเอกสารการเผยแพร่การวางแผนครอบครัวมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๔๑.๕

รองลงมาคือ ทราบจากวิทยุคิด เป็นร้อยละ ๓๑.๕ ส่วนที่ตอบว่าทราบจากหนังสือพิมพ์ มีจำนวนน้อยที่สุดคือมีเพียงร้อยละ ๖.๐ เท่านั้น

๒.๓ วิเคราะห์ทัศนคติของสตรีต่อการยอมรับการวางแผนครอบครัว หรือการคุมกำเนิด

๒.๓.๑ การเห็นด้วยกับการวางแผนครอบครัว ผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่เห็นด้วยกับการวางแผนครอบครัว (การมีลูก ๒ คน) คิดเป็นร้อยละ ๕๘.๕ ส่วน ผู้ที่ตอบว่าไม่เห็นด้วย (การมีลูก ๒ คน) มีเพียงร้อยละ ๔๑.๕

๒.๓.๒ (ถ้าเห็นด้วย) เห็นด้วยกับเหตุผลข้อใดมากที่สุด ผู้ตอบ แบบสอบถามส่วนใหญ่ตอบว่าเห็นด้วยกับ เหตุผลข้อที่ว่า การมีบุตรมากย่อมจะต้องใช้จ่าย เงินมากในการให้การศึกษาและเลี้ยงดูมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๔๖.๐ รองลงมาคือ ครอบครัวมีบุตรชายและหญิงตามจำนวนที่ต้องการแล้ว คิดเป็นร้อยละ ๓๔.๕ ส่วนผู้ที่ ตอบว่า การมีบุตรมากเป็นอันตรายต่อสุขภาพของมารดามีน้อยที่สุด คือมีเพียงร้อยละ ๒.๐ เท่านั้น

๒.๓.๓ (ถ้าไม่เห็นด้วย) ไม่เห็นด้วยกับเหตุผลข้อใดมากที่สุด ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วยกับ เหตุผลที่ว่า มีบุตรเพียง ๒ คนน้อยเกินไป คิดเป็นร้อยละ ๕๘.๐ รองลงมาคือ สามีหรือภรรยาต้องการมีบุตรอีกคิดเป็นร้อยละ ๓๓.๕ ส่วนเหตุผลที่ว่า การวางแผนครอบครัวเป็นบาปมีจำนวนน้อยที่สุด คือมีเพียง ร้อยละ ๐.๕ เท่านั้น

๒.๓.๔ การเคยคุมกำเนิด ผู้ตอบแบบสอบถามหรือสามีของผู้ ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ที่ตอบว่าเคยคุมกำเนิดคิดเป็นร้อยละ ๗๑.๐ ส่วนผู้ที่ตอบว่า ไม่เคยคุมกำเนิดมีเพียงร้อยละ ๒๙.๐ เท่านั้น

๒.๓.๕ จำนวนปีที่เคยคุมกำเนิด ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่

ที่ตอบว่า คน/สามีเคยคุมกำเนิด ๑-๒ ปี คิดเป็นร้อยละ ๓๑.๐ รองลงมาคือ ๕ ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ ๒๙.๐ ส่วนผู้ที่เคยคุมกำเนิดน้อยกว่า ๑ ปี มีจำนวนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๑๕.๑ เท่านั้น

๒.๓.๖ วิธีการคุมกำเนิดที่ใช้ในปัจจุบัน ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ตอบว่า ในปัจจุบันใช้วิธีการทำหมันหญิงมีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๓๗.๐ รองลงมาคือวิธีการใช้ถุงยางอนามัยและการรับประทานยาเม็ดคุมกำเนิด คิดเป็นร้อยละ ๒๙.๐ และ ๒๑.๕ ตามลำดับ ส่วนวิธีการใช้ยาฉีดคุมกำเนิดชนิด ๓ เดือน และการทำหมันชายมีจำนวนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๔.๐ เท่านั้น

๒.๓.๗ ถ้าขณะนี้ไม่ได้คุมกำเนิด คิดว่าต่อไปในอนาคตจะใช้วิธีการคุมกำเนิดเพื่อป้องกันไม่ให้มีบุตรถี่เกินไปหรือมีบุตรมากเกินไปหรือไม่ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ตอบว่า ตั้งใจจะใช้คิดเป็นร้อยละ ๖๗.๕ รองลงมาคือไม่ใช้คิดเป็นร้อยละ ๑๔.๐ เท่านั้น

ตอนที่ ๓ ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างพฤติกรรมกาเปิดรับสื่อมวลชนเกี่ยวกับการวางแผนครอบครัวหรือการคุมกำเนิด จำแนกตามปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจและสังคม

๓.๑ พฤติกรรมการเปิดรับสื่อมวลชนเกี่ยวกับการวางแผนครอบครัวหรือการคุมกำเนิด จำแนกตามปัจจัยทางด้านสังคม

ตารางที่ ๑ ความแตกต่างระหว่างความบ่อยครั้งในการเปิดรับสื่อมวลชนประเภทหนังสือพิมพ์เกี่ยวกับการวางแผนครอบครัวหรือการคุมกำเนิด จำแนกตามความถี่ที่อ่านและหมวดอายุ (อัตราส่วนร้อยละ)

ความถี่ ช่วงอายุ	บ่อยมาก (ติดตามทุกครั้ง ที่มี)	ค่อนข้างบ่อย (ติดตามเกือบทุก ครั้งที่มี)	ปานกลาง (ติดตามบ้าง ไม่ติดตามบ้าง)	น้อย (อ่านนาน ๆ ครั้ง)	ไม่อ่านเลย
๑๕-๑๙	๐.๐	๐.๐	๓.๔	๐.๐	๐.๐
๒๐-๒๔	๑.๗	๒.๖	๔.๓	๔.๓	๐.๙
๒๕-๒๙	๓.๔	๖.๘	๑๐.๓	๑๐.๓	๑.๗
๓๐-๓๔	๔.๓	๑.๗	๕.๑	๕.๑	๑.๗
๓๕-๓๙	๒.๖	๕.๑	๔.๓	๒.๖	๐.๐
๔๐-๔๔	๔.๓	๑.๗	๔.๓	๒.๖	๐.๐
๔๕ ปีขึ้นไป	๐.๐	๐.๐	๑.๗	๑.๗	๑.๗
รวม	๑๖.๒	๑๗.๔	๓๓.๓	๒๖.๕	๖.๐

การทดสอบ $\chi^2 = ๓๐.๐๓$

นัยสำคัญ = ๐.๑๘๓๔

จากตาราง ผลปรากฏว่าผู้ตอบแบบสอบถามทุกช่วงอายุ มีความบ่อยครั้งในการอ่านเรื่องราวเกี่ยวกับการวางแผนครอบครัวหรือการคุมกำเนิดทางหนังสือพิมพ์ปานกลาง (ติดตามบ้าง ไม่ติดตามบ้าง) และอ่านน้อย (นาน ๆ ครั้ง) มากที่สุดในอัตราที่เท่า ๆ กัน โดยผู้มีช่วงอายุระหว่าง ๒๕-๒๙ ปี มีจำนวนมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ ๑๐.๓ รองลงมาคือช่วงอายุ ๓๐-๓๔ ปี คิดเป็นร้อยละ ๕.๑ ส่วนผู้มีช่วงอายุระหว่าง ๑๕-๑๙ ปีคิดเป็นร้อยละ ๓.๔ เท่านั้น ความแตกต่างนี้เมื่อได้ทดสอบทางสถิติแล้วพบว่าไม่มีนัยสำคัญ

ตารางที่ ๒ ความแตกต่างระหว่างความบ่อยครั้งในการเปิดรับสื่อมวลชนประเภทวิทยุเกี่ยวกับการวางแผนครอบครัวหรือการคุมกำเนิด จำแนกตามความถี่ที่ฟังและหมวดอายุ (อัตราส่วนร้อยละ)

ความถี่ ช่วงอายุ	บ่อยมาก (ติดตามทุกครั้งที่ มีรายการ)	ค่อนข้างบ่อย (ติดตามเกือบทุก ครั้งที่มีรายการ)	ปานกลาง (ติดตามบ้าง ไม่ติดตามบ้าง)	น้อย (ฟังนาน ๆ ครั้ง)	ไม่ฟังเลย
๑๕-๑๙	๑.๓	๐.๖	๑.๓	๐.๖	๐.๐
๒๐-๒๔	๒.๖	๑.๙	๔.๕	๕.๘	๐.๐
๒๕-๒๙	๕.๘	๕.๒	๑๒.๓	๗.๑	๐.๐
๓๐-๓๔	๕.๒	๑.๓	๗.๑	๔.๕	๐.๐
๓๕-๓๙	๒.๖	๗.๑	๓.๙	๑.๙	๐.๐
๔๐-๔๔	๑.๙	๑.๙	๔.๕	๔.๕	๐.๐
๔๕ ปีขึ้นไป	๐.๖	๐.๐	๑.๙	๐.๖	๐.๐
รวม	๒๐.๐	๑๘.๐	๓๖.๘	๒๕.๒	๐.๐

การทดสอบ $\chi^2 = ๒๒.๐๔$
 นัยสำคัญ = ๐.๒๓๐๒

จากตาราง ผลปรากฏว่าผู้ตอบแบบสอบถามทุกช่วงอายุมีความบ่อยครั้งในการฟังเรื่องราวเกี่ยวกับการวางแผนครอบครัวหรือการคุมกำเนิดทางวิทยุปานกลาง (ติดตามบ้าง) ไม่ติดตามบ้าง) มากที่สุด โดยผู้มีช่วงอายุระหว่าง ๒๕-๒๙ ปีมีจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๑๒.๓ รองลงมาคือช่วงอายุ ๓๐-๓๔ ปีคิดเป็นร้อยละ ๗.๑ ยกเว้นผู้ที่มีช่วงอายุระหว่าง ๑๕-๑๙ ปี มีความบ่อยครั้งในการฟัง ปานกลาง (ติดตามบ้าง ไม่ติดตามบ้าง) และฟังบ่อยมาก (ติดตามทุกครั้งที่มีการ) ในอัตราที่เท่า ๆ กันคิดเป็นร้อยละ ๑.๓ ความแตกต่างนี้เมื่อได้ทดสอบทางสถิติแล้วพบว่าไม่มีนัยสำคัญ

ตารางที่ ๓ ความแตกต่างระหว่างความบ่อยครั้งในการเปิดรับสื่อมวลชนประเภทโทรทัศน์เกี่ยวกับการวางแผนครอบครัวหรือการคุมกำเนิด จำแนกตามความถี่ที่ดูและหมวดอายุ (อัตราส่วนร้อย)

ความถี่ ช่วงอายุ	บ่อยมาก (ติดตามทุกครั้ง ที่มีรายการ)	ค่อนข้างบ่อย (ติดตามเกือบทุก ครั้งที่มีรายการ)	ปานกลาง (ติดตามบ้าง ไม่ติดตามบ้าง)	น้อย (รับชมนาน ๆ ครั้ง)	ไม่ดูเลย
๑๕-๑๙	๐.๐	๑.๖	๑๑.๖	๑๑.๖	๐.๐
๒๐-๒๔	๐.๘	๐.๘	๕.๘	๕.๖	๐.๘
๒๕-๒๙	๐.๘	๕.๘	๑๒.๘	๑๐.๘	๒.๘
๓๐-๓๔	๐.๘	๕.๘	๑๑.๒	๓.๒	๐.๘
๓๕-๓๙	๐.๘	๕.๖	๕.๖	๒.๘	๐.๐
๔๐-๔๔	๐.๘	๐.๘	๖.๘	๕.๖	๐.๐
๔๕ ปีขึ้นไป	๐.๐	๐.๐	๑.๖	๐.๘	๐.๐
รวม	๕.๐	๑๘.๕	๕๕.๐	๒๙.๖	๕.๐

การทดสอบ $\chi^2 = ๑๔.๒๖$

นัยสำคัญ = ๐.๗๓๘๐

จากตาราง ผลปรากฏว่าผู้ตอบแบบสอบถามทุกช่วงอายุมีความบ่อยครั้งในการชมเรื่องราวเกี่ยวกับการวางแผนครอบครัวหรือการคุมกำเนิด ทางโทรทัศน์ปานกลาง (ติดตามบ้าง ไม่ติดตามบ้าง) มากที่สุด โดยผู้ที่มีช่วงอายุ ๒๕-๒๙ ปี มีจำนวนมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ ๑๑.๘ รองลงมาคือช่วงอายุ ๓๐-๓๔ ปีคิดเป็นร้อยละ ๑๑.๒ ส่วนผู้ที่มีช่วงอายุระหว่าง ๑๕-๑๙ ปี และช่วงอายุ ๔๕ ปีขึ้นไป มีความบ่อยครั้งในการชมในอัตราที่เท่า ๆ กันคิดเป็นร้อยละ ๑.๖ ความแตกต่างนี้เมื่อได้ทดสอบทางสถิติแล้วพบว่าไม่มีนัยสำคัญ

ตารางที่ ๔ ความแตกต่างระหว่างความบ่อยครั้งในการเปิดรับสื่อมวลชนประเภทนิตยสารเกี่ยวกับการวางแผนครอบครัวหรือการคุมกำเนิด จำแนกตามความถี่ที่อ่านและหมวดอายุ (อัตราส่วนร้อยละ)

ความถี่ ช่วงอายุ	บ่อยมาก (ติดตามทุกครั้งที่มึ)	ค่อนข้างบ่อย (ติดตามเกือบทุกครั้งที่มึ)	ปานกลาง (ติดตามบ้าง ไม่ติดตามบ้าง)	น้อย (อ่านนาน ๆ ครั้ง)	ไม่อ่านเลย
๑๕-๑๙	๐.๐	๐.๙	๐.๙	๓.๖	๐.๐
๒๐-๒๔	๐.๐	๒.๗	๗.๒	๕.๔	๐.๙
๒๕-๒๙	๒.๗	๕.๔	๑๙.๘	๗.๒	๐.๐
๓๐-๓๔	๓.๖	๖.๓	๗.๒	๑.๘	๐.๙
๓๕-๓๙	๐.๙	๔.๕	๒.๗	๒.๗	๐.๐
๔๐-๔๔	๐.๙	๐.๙	๕.๔	๒.๗	๐.๐
๔๕ ปีขึ้นไป	๐.๐	๐.๐	๒.๗	๐.๐	๐.๐
รวม	๘.๑	๒๐.๗	๔๕.๙	๒๓.๔	๑.๘

การทดสอบ $\chi^2 = ๒๘.๖๑$
 นัยสำคัญ = ๐.๒๓๕๐

จากตาราง ผลปรากฏว่าผู้ตอบแบบสอบถามเกือบทุกช่วงอายุมีความบ่อยครั้งในการอ่านเรื่องราวเกี่ยวกับการวางแผนครอบครัวหรือการคุมกำเนิดทางนิตยสารปานกลาง (ติดตามบ้าง ไม่ติดตามบ้าง) มากที่สุด โดยผู้ที่มิช่วงอายุระหว่าง ๒๕-๒๙ ปี มีจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๑๙.๘ รองลงมาคือช่วงอายุ ๒๐-๒๔ ปี และช่วงอายุ ๓๐-๓๔ ปีคิดเป็นร้อยละ ๗.๒ เท่ากัน ยกเว้นผู้ที่มีช่วงอายุระหว่าง ๑๕-๑๙ ปี กลับมีความบ่อยครั้งในการอ่านน้อย (อ่านนาน ๆ ครั้ง) คิดเป็นร้อยละ ๓.๖ ความแตกต่างนี้เมื่อได้ทดสอบทางสถิติแล้วพบว่าไม่มีนัยสำคัญ

ตารางที่ ๔ ความแตกต่างระหว่างความบ่อยครั้งในการอ่านเรื่องราวเกี่ยวกับการวางแผนครอบครัวหรือการคุมกำเนิดทางหนังสือพิมพ์ จำแนกตามความถี่ที่อ่านและระดับการศึกษา (อัตราส่วนร้อยละ)

ความถี่	บ่อยมาก	ค่อนข้างบ่อย	ปานกลาง	น้อย	ไม่อ่านเลย
ระดับการศึกษา					
ไม่ได้เรียนหนังสือ	๐.๐	๐.๘	๑.๗	๑.๗	๐.๘
ประถมศึกษา	๗.๗	๓.๘	๘.๘	๑.๗	๐.๘
มัธยมศึกษา อาชีวะ	๖.๐	๕.๑	๑๖.๒	๘.๘	๐.๘
ปกศ.ต้น					
ปกศ.สูง อนุปริญญา	๑.๗	๕.๑	๒.๖	๑.๗	๐.๐
หรือเทียบเท่า					
ปริญญาตรีหรือสูงกว่า	๐.๘	๓.๘	๓.๘	๑.๗	๐.๐
รวม	๑๖.๒	๑๗.๘	๓๓.๓	๒๖.๕	๖.๐

การทดสอบ $\chi^2 = ๒๘.๑๑$

นัยสำคัญ = ๐.๑๐๖๖

จากตาราง ผลปรากฏว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความบ่อยครั้งในการอ่านเรื่องราวเกี่ยวกับการวางแผนครอบครัวหรือการคุมกำเนิดจากหนังสือพิมพ์ปานกลางมากที่สุด โดยผู้ที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา อาชีวะ ปกศ.ต้น มีจำนวนมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ ๑๖.๒ รองลงมาคือผู้มีการศึกษาระดับประถมศึกษาคิดเป็นร้อยละ ๘.๘ ส่วนผู้ที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่า และระดับปกศ.สูง อนุปริญญาหรือเทียบเท่า และผู้ที่ไม่ได้เรียนหนังสือมีความบ่อยครั้งในการอ่านเรื่องราวเกี่ยวกับการวางแผนครอบครัวหรือการคุมกำเนิดทางหนังสือพิมพ์ปานกลางและอ่านน้อยในอัตราที่เท่า ๆ กันคิดเป็นร้อยละ ๑.๗ เท่านั้น ความแตกต่างนี้เมื่อได้ทดสอบทางสถิติแล้วพบว่าไม่มีนัยสำคัญ

ตารางที่ ๖ ความแตกต่างระหว่างความบ่อยครั้งในการฟังเรื่องราวเกี่ยวกับการวางแผนครอบครัวหรือการคุมกำเนิดทางวิทย์
จำแนกตามความถี่ที่ฟังและระดับการศึกษา (อัตราส่วนร้อยละ)

ความถี่ / ระดับการศึกษา	บ่อยมาก (ติดตามทุกครั้ง ที่มีรายการ)	ค่อนข้างบ่อย (ติดตามเกือบทุกครั้ง ที่มีรายการ)	ปานกลาง (ติดตามบ้าง ไม่ติดตามบ้าง)	น้อย (ฟังนาน ๆ ครั้ง)	ไม่ฟังเลย
ไม่ได้เรียนหนังสือ	๐.๐	๐.๖	๑.๓	๑.๘	๐.๐
ประถมศึกษา	๑๑.๖	๗.๗	๑๗.๔	๑๑.๐	๐.๐
มัธยมศึกษา อาชีว ศึกษา ปกศ.ต้น	๗.๗	๓.๘	๑๑.๖	๗.๗	๐.๐
ปกศ.สูง อนุปริญญา หรือเทียบเท่า	๐.๕	๒.๖	๓.๒	๓.๒	๐.๐
ปริญญาตรีหรือสูงกว่า	๐.๐	๓.๒	๒.๖	๑.๓	๐.๐
รวม	๒๐.๐	๑๘.๑	๓๖.๘	๒๕.๒	๐.๐

การทดสอบ $\chi^2 = ๑๖.๑๕$

นัยสำคัญ = ๐.๓๖๘๑

จากตาราง ผลปรากฏว่าผู้ตอบแบบสอบถามเกือบทุกระดับการศึกษามีความบ่อยครั้งในการฟังเรื่องราวเกี่ยวกับการวางแผนครอบครัวหรือการคุมกำเนิดปานกลาง (ติดตามบ้าง ไม่ติดตามบ้าง) มากที่สุด โดยผู้มีการศึกษาระดับประถมศึกษาที่มีจำนวนมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ ๑๗.๔ รองลงมาคือผู้มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา อาชีวศึกษา ปกศ.ต้น คิดเป็นร้อยละ ๑๑.๖ ยกเว้นผู้ที่ไม่ได้เรียนหนังสือมีความบ่อยครั้งในการฟังเรื่องราวเกี่ยวกับการวางแผนครอบครัวหรือการคุมกำเนิดทางวิทย์น้อยมากคือ ฟังน้อย (นาน ๆ ครั้ง) คิดเป็นร้อยละ ๑.๓ ความแตกต่างนี้เมื่อได้ทดสอบทางสถิติแล้วพบว่าไม่มีนัยสำคัญ

ตารางที่ ๗ ความแตกต่างระหว่างความบ่อยครั้งในการชมเรื่องราวเกี่ยวกับการวางแผนครอบครัวหรือการคุมกำเนิดทางโทรทัศน์ จำแนกตามความถี่และระดับการศึกษา. (อัตราส่วนร้อยละ)

ความถี่ ระดับการศึกษา	บ่อยมาก (ติดตามทุกครั้ง ที่มีรายการ)	ค่อนข้างบ่อย (ติดตามเกือบทุกครั้ง ที่มีรายการ)	ปานกลาง (ติดตามบ้าง ไม่ติดตามบ้าง)	น้อย (รับชมนาน ๆ ครั้ง)	ไม่ดูเลย
ไม่ได้เรียนหนังสือ	๐.๐	๐.๘	๒.๔	๐.๘	๐.๘
ประถมศึกษา	๑.๖	๘.๐	๑๘.๒	๑๒.๘	๓.๒
มัธยมศึกษา อาชีวะ ปศ.ต้น	๐.๘	๕.๖	๑๔.๔	๑๒.๐	๓.๒
ปศ.สูง อนุปริญญา หรือเทียบเท่า	๐.๘	๑.๖	๔.๘	๒.๔	๐.๘
ปริญญาตรีหรือสูงกว่า	๐.๘	๒.๔	๓.๒	๑.๒	๐.๐
รวม	๔.๐	๑๘.๔	๔๔.๐	๒๙.๖	๔.๐

การทดสอบ $\chi^2 = ๔.๓๕$

นัยสำคัญ = ๐.๙๖๘๙

จากตาราง ผลปรากฏว่าผู้ตอบแบบสอบถามทุกระดับการศึกษามีความบ่อยครั้งในการชมเรื่องราวเกี่ยวกับการวางแผนครอบครัวหรือการคุมกำเนิดทางโทรทัศน์ปานกลาง (ติดตามบ้าง ไม่ติดตามบ้าง) มากที่สุด โดยผู้ที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา มีจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๑๘.๒ รองลงมาคือระดับมัธยมศึกษา อาชีวะ ปศ.ต้น คิดเป็นร้อยละ ๑๔.๔ ส่วนผู้ที่ไม่ได้เรียนหนังสือมีความบ่อยครั้งในการชมเรื่องราวเกี่ยวกับการวางแผนครอบครัวหรือการคุมกำเนิดทางโทรทัศน์น้อยมากคิดเป็นร้อยละ ๒.๔ เท่านั้น ความแตกต่างนี้เมื่อได้ทดสอบทางสถิติแล้วพบว่า ไม่มีนัยสำคัญ

ตารางที่ ๘ ความแตกต่างระหว่างความบ่อยครั้งในการอ่าน เรื่องราวเกี่ยวกับการวางแผนครอบครัวหรือการคุมกำเนิดทางนิตยสาร จำแนกตามความถี่ที่อ่านและระดับการศึกษา (อัตราส่วนร้อยละ)

ระดับการศึกษา \ ความถี่	บ่อยมาก (ติดตามทุกครั้ง ที่มี)	ค่อนข้างบ่อย (ติดตาม เกือบทุกครั้ง ที่มี)	ปานกลาง (ติดตามบ้าง ไม่ติดตามบ้าง)	น้อย (อ่านนาน ๆ ครั้ง)	ไม่อ่านเลย
ไม่ได้เรียนหนังสือ	๐.๐	๐.๐	๐.๔	๐.๔	๐.๐
ประถมศึกษา	๑.๘	๕.๔	๑๘.๔	๘.๑	๐.๔
มัธยมศึกษา อาชีว ปศ.ต้น	๕.๔	๗.๒	๑๖.๒	๑๐.๘	๖.๔
ปศ.สูง อนุปริญญา หรือเทียบเท่า	๐.๐	๖.๓	๖.๓	๑.๔	๐.๐
ปริญญาตรีหรือสูงกว่า	๐.๔	๑.๘	๓.๖	๒.๗	๐.๐
รวม	๘.๑	๒๐.๗	๔๕.๔	๒๓.๔	๑.๘

การทดสอบ $\chi^2 = ๑๗.๐๑$

นัยสำคัญ = ๐.๖๕๒๓

จากตาราง ผลปรากฏว่าผู้ตอบแบบสอบถามทุกระดับการศึกษามีความบ่อยครั้งในการอ่าน เรื่องราวเกี่ยวกับการวางแผนครอบครัวหรือการคุมกำเนิดทางนิตยสารปานกลาง (ติดตามบ้าง ไม่ติดตามบ้าง) มากที่สุด โดยผู้ที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา มีจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๑๘.๔ รองลงมาคือผู้มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา อาชีว ปศ.ต้น คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๒ ส่วนผู้ที่ไม่ได้เรียนหนังสือมีความบ่อยครั้งในการอ่าน เรื่องราวเกี่ยวกับการวางแผนครอบครัวหรือการคุมกำเนิดทางนิตยสารน้อยมาก คิดเป็นร้อยละ ๐.๔ เท่านั้น ความแตกต่างนี้เมื่อได้ทดสอบทางสถิติแล้วพบว่าไม่มีนัยสำคัญ

๓.๒ พฤติกรรมการเปิดรับสื่อมวลชนเกี่ยวกับการวางแผนครอบครัวหรือการคุมกำเนิด จำแนกตามปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ

ตารางที่ ๔ ความแตกต่างระหว่างความบ่อยครั้งในการเปิดรับสื่อมวลชนประเภทหนังสือพิมพ์เกี่ยวกับการวางแผนครอบครัวหรือการคุมกำเนิด จำแนกตามความถี่ที่อ่านและอาชีพ (อัตราส่วนร้อยละ)

อาชีพ \ ความถี่	บ่อยมาก (ติดตามทุกครั้ง ที่มี)	ค่อนข้างบ่อย (ติดตามเกือบทุกครั้ง ที่มี)	ปานกลาง (ติดตามบ้าง ไม่ติดตามบ้าง)	น้อย (อ่านนาน ๆ ครั้ง)	ไม่อ่านเลย
แม่บ้าน	๒.๖	๐.๕	๕.๔	๘.๕	๑.๗
รับจ้าง	๒.๖	๕.๑	๓.๔	๖.๘	๐.๕
รับราชการ	๖.๐	๗.๗	๑๒.๐	๔.๓	๐.๐
ค้าขาย	๒.๖	๓.๔	๗.๗	๔.๓	๒.๖
เกษตรกร (ทำไร่ ทำนา ทำสวน)	๒.๖	๐.๕	๐.๕	๒.๖	๐.๕
รวม	๑๖.๒	๑๗.๕	๓๓.๓	๒๖.๕	๖.๐

การทดสอบ $\chi^2 = ๒๐.๘๑$

นัยสำคัญ = ๐.๑๘๕๗

จากตาราง ผลปรากฏว่าผู้ตอบแบบสอบถามเกือบทุกอาชีพ มีความบ่อยครั้งในการอ่านเรื่องราวเกี่ยวกับการวางแผนครอบครัวหรือการคุมกำเนิดจากหนังสือพิมพ์ปานกลางมากที่สุด โดยผู้มีอาชีพรับราชการมีจำนวนมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ ๑๒.๐ รองลงมาคือผู้มีอาชีพแม่บ้านคิดเป็นร้อยละ ๕.๔ ยกเว้นผู้มีอาชีพเกษตรกร (ทำไร่ ทำนา ทำสวน) กลับมีความบ่อยครั้งในการอ่านเรื่องราวเกี่ยวกับการวางแผนครอบครัวหรือการคุมกำเนิดบ่อยมากและบ่อยน้อยในอัตราที่เท่า ๆ กันคิดเป็นร้อยละ ๒.๖ ความแตกต่างนี้เมื่อได้ทดสอบทางสถิติแล้วพบว่าไม่มีนัยสำคัญ

ตารางที่ ๑๐ ความแตกต่างระหว่างความบ่อยครั้งในการเปิดรับสื่อมวลชนประเภทวิทยุ เกี่ยวกับการวางแผนครอบครัวหรือการคุมกำเนิด จำแนกตามความถี่ที่ฟังและอาชีพ (อัตราส่วนร้อยละ)

อาชีพ \ ความถี่	บ่อยมาก (ติดตามทุกครั้ง ที่มีรายการ)	ค่อนข้างบ่อย (ติดตามเกือบทุกครั้ง ที่มีรายการ)	ปานกลาง (ติดตามบ้าง ไม่ติดตามบ้าง)	น้อย (ฟังนาน ๆ ครั้ง)	ไม่ฟังเลย
แม่บ้าน	๔.๕	๐.๖	๑๔.๘	๓.๕	๐.๐
รับจ้าง	๓.๕	๒.๖	๓.๕	๗.๑	๐.๐
รับราชการ	๓.๕	๗.๗	๔.๐	๕.๒	๐.๐
ค้าขาย	๓.๕	๑.๕	๕.๒	๕.๒	๐.๐
เกษตรกร (ทำไร่ ทำนา ทำสวน)	๓.๕	๕.๒	๓.๕	๓.๕	๐.๐
รวม	๒๐.๐	๑๘.๑	๓๖.๘	๒๕.๒	๐.๐

การทดสอบ $\chi^2 = ๒๖.๑๕$

นัยสำคัญ = ๐.๐๑๐๒

จากตาราง ผลปรากฏว่าผู้ตอบแบบสอบถามทุกอาชีพมีความบ่อยครั้งในการฟังเรื่องราวเกี่ยวกับการวางแผนครอบครัวหรือการคุมกำเนิดทางวิทยุปานกลาง (ติดตามบ้าง ไม่ติดตามบ้าง) มากที่สุด โดยผู้มีอาชีพแม่บ้านมีจำนวนมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ ๑๔.๘ รองลงมาคืออาชีพรับราชการ คิดเป็นร้อยละ ๕.๐ ส่วนผู้มีอาชีพรับจ้างและเกษตรกร (ทำไร่ ทำนา ทำสวน) มีความบ่อยครั้งในการฟังเรื่องราวเกี่ยวกับการวางแผนครอบครัวหรือการคุมกำเนิดทางวิทยุน้อยมาก (ฟังนาน ๆ ครั้ง) ในอัตราที่เท่า ๆ กันคิดเป็นร้อยละ ๓.๕ ความแตกต่างนี้เมื่อได้ทดสอบทางสถิติแล้วพบว่าไม่มีนัยสำคัญ

ตารางที่ ๑๑ ความแตกต่างระหว่างความบ่อยครั้งในการเปิดรับสื่อมวลชนประเภทโทรทัศน์ เกี่ยวกับการวางแผนครอบครัว หรือการคุมกำเนิด จำแนกตามความถี่ที่ฟังและอาชีพ (อัตราส่วนร้อยละ)

อาชีพ \ ความถี่	บ่อยมาก (ติดตามทุกครั้งที่ มีรายการ)	ค่อนข้างบ่อย (ติดตามเกือบทุกครั้ง ที่มีรายการ)	ปานกลาง (ติดตามบ้าง ไม่ติดตามบ้าง)	น้อย (รับชมนาน ๆ ครั้ง)	ไม่ดูเลย
แม่บ้าน	๐.๘	๕.๖	๑๐.๔	๔.๘	๐.๘
รับจ้าง	๐.๐	๓.๒	๓.๒	๑๑.๒	๐.๘
รับราชการ	๐.๘	๕.๖	๑๒.๘	๘.๐	๐.๘
ค้าขาย	๒.๔	๒.๔	๑๔.๔	๓.๒	๐.๐
เกษตรกร ทำไร่ ทำนา ทำสวน)	๐.๐	๑.๖	๓.๒	๒.๔	๑.๖
รวม	๔.๐	๑๘.๔	๔๔.๐	๒๘.๖	๔.๐

การทดสอบ $\chi^2 = ๓๐.๐๕$

นัยสำคัญ = ๐.๐๑๗๗

จากตาราง ผลปรากฏว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เกือบทุกอาชีพมีความบ่อยครั้งในการรับชมเรื่องราวเกี่ยวกับการวางแผนครอบครัวปานกลาง (ติดตามบ้าง ไม่ติดตามบ้าง) มากที่สุด โดยผู้มีอาชีพค้าขายมีจำนวนมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ ๑๔.๔ รองลงมาคือ ผู้ที่มีอาชีพรับราชการคิดเป็นร้อยละ ๑๒.๘ ยกเว้นผู้ที่มีอาชีพรับจ้างและอาชีพ เกษตรกรรม (ทำไร่ ทำนา ทำสวน) กลับมีความบ่อยครั้งในการรับชมเรื่องราวเกี่ยวกับการวางแผนครอบครัวหรือการคุมกำเนิดทางโทรทัศน์น้อย (รับชมนาน ๆ ครั้ง) คิดเป็นร้อยละ ๑๑.๒ และ ๒.๔ ตามลำดับ ความแตกต่างนี้พบว่ามีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ ๑๒

ความแตกต่างระหว่างความบ่อยครั้งในการเปิดรับสื่อมวลชนประเภทนิตยสาร เกี่ยวกับการวางแผนครอบครัว หรือการคุมกำเนิด จำแนกตามความถี่ที่อ่านและอาชีพ (อัตราส่วนร้อยละ)

ความถี่	บ่อยมาก (ติดตามทุกครั้ง ที่มี)	ค่อนข้างบ่อย (ติดตามเกือบทุกครั้ง ที่มี)	ปานกลาง (ติดตามบ้าง ไม่ติดตามบ้าง)	น้อย (อ่านนาน ๆ ครั้ง)	ไม่อ่านเลย
แม่บ้าน	๒.๗	๒.๗	๗.๒	๓.๖	๐.๔
รับจ้าง	๐.๐	๓.๖	๔.๐	๗.๒	๐.๐
รับราชการ	๔.๕	๑๐.๘	๑๕.๓	๔.๕	๐.๐
ค้าขาย	๐.๐	๓.๖	๑๑.๗	๓.๖	๐.๔
เกษตรกรรวม (ทำไร่ ทำนา ทำสวน)	๐.๔	๐.๐	๒.๗	๔.๕	๐.๐
รวม	๘.๑	๒๐.๗	๔๕.๘	๒๓.๔	๑.๘

การทดสอบ $\chi^2 = ๒๒.๖๕$

นัยสำคัญ = ๐.๑๒๓๔

จากตาราง ผลปรากฏว่าผู้ตอบแบบสอบถาม เกือบทุกอาชีพมีความบ่อยครั้งในการอ่านเรื่องราวเกี่ยวกับการวางแผนครอบครัว หรือการคุมกำเนิดปานกลาง (ติดตามบ้าง ไม่ติดตามบ้าง) มากที่สุด โดยผู้มีอาชีพรับราชการมีจำนวนมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ ๑๕.๓ รองลงมาคืออาชีพค้าขาย คิดเป็นร้อยละ ๑๑.๓ ยกเว้นผู้มีอาชีพเกษตรกรรวม (ทำไร่ ทำนา ทำสวน) กลับมีความบ่อยครั้งในการอ่านเรื่องราวเกี่ยวกับการวางแผนครอบครัวหรือการคุมกำเนิดน้อย (อ่านนาน ๆ ครั้ง) มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ ๔.๕ ความแตกต่างนี้เมื่อได้ทดสอบทางสถิติแล้วพบว่าไม่มีนัยสำคัญ

ตารางที่ ๑๓ ความแตกต่างระหว่างความบ่อยครั้งในการเปิดรับสื่อมวลชนประเภทหนังสือพิมพ์เกี่ยวกับการวางแผนครอบครัว หรือการคุมกำเนิด จำแนกตามความถี่ที่อ่านและรายได้ (อัตราส่วนร้อยละ)

ความถี่ รายได้	บ่อยมาก (ติดตามทุกครั้งที่ มี)	ค่อนข้างบ่อย (ติดตามเกือบทุกครั้งที่ มี)	ปานกลาง (ติดตามบ้าง ไม่ติดตามบ้าง)	น้อย (อ่านนาน ๆ ครั้ง)	ไม่อ่านเลย
ต่ำกว่า ๑,๐๐๐	๓.๔	๐.๐	๖.๐	๔.๓	๑.๗
๑,๐๐๑-๖,๐๐๐	๘.๕	๑๒.๐	๑๗.๑	๑๗.๑	๓.๔
๖,๐๐๑ บาทและ มากกว่า	๔.๓	๖.๐	๑๐.๓	๕.๑	๐.๕
รวม	๑๖.๒	๑๗.๔	๓๓.๓	๒๖.๕	๖.๐

$$\text{การทดสอบ } \chi^2 = ๘.๕๐$$

$$\text{นัยสำคัญ} = ๐.๗๑๖$$

จากตาราง ผลปรากฏว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ที่มีรายได้ปานกลาง มีความบ่อยครั้งในการอ่านเรื่องราวเกี่ยวกับการวางแผนครอบครัว หรือการคุมกำเนิดทางหนังสือพิมพ์ปานกลาง (ติดตามบ้าง ไม่ติดตามบ้าง) และอ่านน้อย (อ่านนาน ๆ ครั้ง) มากที่สุด ในอัตราที่เท่า ๆ กันคิดเป็นร้อยละ ๑๗.๑ รองลงมาคือผู้มีรายได้สูง คิดเป็นร้อยละ ๑๐.๓ ส่วนผู้มีรายได้ต่ำ มีความบ่อยครั้งในการอ่านเรื่องราวเกี่ยวกับการวางแผนครอบครัวหรือการคุมกำเนิดน้อย คิดเป็นร้อยละ ๖.๐ เท่านั้น ความแตกต่างนี้เมื่อได้ทดสอบทางสถิติแล้วพบว่า ไม่มีนัยสำคัญ

ตารางที่ ๑๔ ความแตกต่างระหว่างความบ่อยครั้งในการเปิดรับสื่อมวลชนประเภทวิทยุ เกี่ยวกับการวางแผนครอบครัว หรือการคุมกำเนิด จำแนกตามความถี่ที่ฟังและรายได้ (อัตราส่วนร้อยละ)

ความถี่ รายได้	บ่อยมาก (ติดตามทุกครั้ง ที่มีรายการ)	ค่อนข้างบ่อย (ติดตามเกือบทุกครั้ง ที่มีรายการ)	ปานกลาง (ติดตามบ้าง ไม่ติดตามบ้าง)	น้อย (ฟังนาน ๆ ครั้ง)	ไม่ฟังเลย
ต่ำกว่า ๒,๐๐๐	๕.๘	๕.๘	๕.๒	๓.๘	๐.๐
๒,๐๐๑-๖,๐๐๐	๘.๗	๘.๐	๒๔.๕	๑๔.๗	๐.๐
๖,๐๐๑ บาทและ มากกว่า	๕.๕	๓.๒	๗.๑	๖.๕	๐.๐
รวม	๒๐.๐	๑๘.๑	๓๖.๘	๒๔.๒	๐.๐

การทดสอบ $\chi^2 = ๔.๕๒$
 นัยสำคัญ = ๐.๓๔๕๓

จากตาราง ผลปรากฏว่าผู้ตอบแบบสอบถามเกือบทุกระดับรายได้มีความบ่อยครั้งในการฟังเรื่องราวเกี่ยวกับการวางแผนครอบครัวหรือการคุมกำเนิดทางวิทยุปานกลาง (ติดตามบ้าง ไม่ติดตามบ้าง) มากที่สุด โดยผู้ที่มีรายได้ปานกลาง มีจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๒๔.๕ รองลงมาคือผู้ที่มีรายได้สูง คิดเป็นร้อยละ ๗.๑ ยกเว้นผู้ที่มีรายได้ต่ำ มีความบ่อยครั้งในการฟังเรื่องราวเกี่ยวกับการวางแผนครอบครัวหรือการคุมกำเนิดทางวิทยุบ่อยมาก (ติดตามทุกครั้งที่มีรายการ) และฟังค่อนข้างบ่อย (ติดตามเกือบทุกครั้งที่มีรายการ) ในอัตราที่เท่า ๆ กันคิดเป็นร้อยละ ๕.๘ ความแตกต่างนี้เมื่อได้ทดสอบทางสถิติแล้วพบว่าไม่มีนัยสำคัญ

ตารางที่ ๑๕ ความแตกต่างระหว่างความบ่อยครั้งในการเปิดรับสื่อมวลชนประเภทโทรทัศน์ เกี่ยวกับการวางแผนครอบครัว หรือการคุมกำเนิด จำแนกตามความถี่สูงและรายได้ (อัตราส่วนร้อยละ)

ความถี่ รายได้	บ่อยมาก (ติดตามทุกครั้ง ที่มีรายการ)	ค่อนข้างบ่อย (ติดตามเกือบทุกครั้ง ที่มีรายการ)	ปานกลาง (ติดตามบ้าง ไม่ติดตามบ้าง)	น้อย (รับชมนาน ๆ ครั้ง)	ไม่ดูเลย
ต่ำกว่า ๒,๐๐๐	๐.๐	๔.๐	๑.๖	๔.๖	๑.๖
๒,๐๐๑-๖,๐๐๐	๑.๖	๑๒.๐	๒๘.๘	๑๔.๒	๑.๖
๖,๐๐๑ บาทและ มากกว่า	๒.๔	๒.๔	๑๓.๖	๔.๘	๐.๘
รวม	๔.๐	๑๘.๔	๔๔.๐	๒๔.๖	๔.๐

การทดสอบ $\chi^2 = ๑๗.๔๑$

นัยสำคัญ = ๐.๑๓๔๕

จากตาราง ผลปรากฏว่าผู้ตอบแบบสอบถามเกือบทุกระดับรายได้มีความบ่อยครั้งในการรับชมเรื่องราวเกี่ยวกับการวางแผนครอบครัวหรือการคุมกำเนิดทางโทรทัศน์ปานกลาง (ติดตามบ้าง ไม่ติดตามบ้าง) มากที่สุด โดยผู้มีรายได้ปานกลาง มีจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๒๘.๘ รองลงมาคือผู้มีรายได้สูง คิดเป็นร้อยละ ๑๓.๖ ยกเว้นผู้มีรายได้ต่ำกลับมีความบ่อยครั้งในการรับชมเรื่องราวเกี่ยวกับการวางแผนครอบครัวหรือการคุมกำเนิดทางโทรทัศน์น้อย (รับชมนาน ๆ ครั้ง) มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๔.๖ ความแตกต่างนี้เมื่อได้ทดสอบทางสถิติแล้วพบว่าไม่มีนัยสำคัญ

ตารางที่ ๑๖ ความแตกต่างระหว่างความบ่อยครั้งในการเปิดรับสื่อมวลชนประเภทนิตยสารเกี่ยวกับการวางแผนครอบครัว หรือการคุมกำเนิด จำแนกตามความถี่ที่อ่านและรายได้ (อัตราส่วนร้อยละ)

ความถี่ รายได้	บ่อยมาก (ติดตามทุกครั้ง ที่ฉ)	ค่อนข้างบ่อย (ติดตามเกือบทุกครั้ง ที่ฉ)	ปานกลาง (ติดตามบ้าง ไม่ติดตามบ้าง)	น้อย (อ่านนาน ๆ ครั้ง)	ไม่อ่านเลย
ต่ำกว่า ๒,๐๐๐	๐.๕	๐.๘	๑.๘	๗.๒	๐.๕
๒,๐๐๑-๖,๐๐๐	๕.๕	๑๖.๒	๒๖.๑	๑๒.๖	๐.๕
๖,๐๐๑ บาทและ มากกว่า	๒๐.๗	๓๐.๖	๑๘.๐	๓.๖	๐.๐
รวม	๘.๑	๒๐.๗	๔๕.๙	๒๓.๔	๑.๘

การทดสอบ $\chi^2 = ๒๑.๗๗$
 นัยสำคัญ = ๐.๐๕๐๒

จากตาราง ผลปรากฏว่าผู้ตอบแบบสอบถามเกือบทุกระดับรายได้อ่านนิตยสารเกี่ยวกับการวางแผนครอบครัวหรือการคุมกำเนิดทางนิตยสารปานกลาง (ติดตามบ้าง ไม่ติดตามบ้าง) มากที่สุด โดยผู้มีรายได้ปานกลางมีจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๒๖.๑ รองลงมาคือผู้มีรายได้สูง คิดเป็นร้อยละ ๑๘.๐ ยกเว้นผู้มีรายได้ต่ำกลับมีความบ่อยครั้งในการอ่านนิตยสารน้อย (อ่านนาน ๆ ครั้ง) มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ ๗.๒ ความแตกต่างนี้พบว่ามีนัยสำคัญทางสถิติ

ตอนที่ ๕ วิเคราะห์พฤติกรรมกรรมการเปิดรับสื่อมวลชนโดยทั่วไปของสตรี
ในเขตเทศบาลเมืองขอนแก่น

๕.๑ วิเคราะห์พฤติกรรมกรรมการเปิดรับข่าวสารโดยทั่วไป (ตารางที่
๕๕ ถึง ๖๕ ภาคผนวก ค.)

๕.๑.๑ การอ่านหนังสือพิมพ์ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ที่เคย
อ่านหนังสือพิมพ์คิดเป็นร้อยละ ๘๒.๕ ส่วนผู้ที่ไม่เคยอ่านหนังสือพิมพ์มีเพียงร้อยละ
๑๗.๕

๕.๑.๒ ประเภทของข่าวหรือบทความที่ชอบอ่าน ผู้ตอบแบบ
สอบถามส่วนใหญ่ชอบอ่านข่าวอาชญากรรม ข่าวการเมือง และข่าวบันเทิงในอัตรา
ที่ใกล้เคียงกัน คิดเป็นร้อยละ ๘๒.๕ และ ๔๑.๕ รองลงมาคือข่าวเกี่ยวกับสุขภาพ
อนามัยและข่าวสังคม คิดเป็นร้อยละ ๓๕.๕ ส่วนบทความนั้น ผู้ตอบแบบสอบถาม
ชอบอ่านน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๑๑.๕ เท่านั้น

๕.๑.๓ การฟังวิทยุ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ชอบฟังวิทยุ
คิดเป็นร้อยละ ๘๘.๐ ส่วนผู้ที่ไม่เคยฟังวิทยุมีเพียงร้อยละ ๑๒.๐

๕.๑.๔ ช่วงเวลาที่ชอบฟังวิทยุ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่
ชอบฟังวิทยุในช่วงเวลาเช้า (๐๖.๐๐ - ๐๙.๐๐ น.) มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ
๔๐.๐ รองลงมาคือ ช่วงเวลาค่ำ (๑๘.๐๐ - ๒๐.๐๐ น.) คิดเป็นร้อยละ ๑๕.๐
ส่วนช่วงเวลาที่ชอบฟังน้อยที่สุดคือช่วงเวลาสาย (๐๙.๐๐ - ๑๑.๐๐ น.) บ่าย
(๑๓.๐๐ - ๑๕.๐๐ น.) และช่วงเวลาเย็น (๑๖.๐๐ - ๑๘.๐๐ น.) โดยฟัง
ในอัตราที่ใกล้เคียงกันคือ ๓.๕, ๓.๕ และ ๓.๐ ตามลำดับ

๕.๑.๕ การดูโทรทัศน์ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ที่เคยดู
โทรทัศน์คิดเป็นร้อยละ ๘๗.๐ ส่วนผู้ที่ไม่เคยดูโทรทัศน์คิดเป็นร้อยละ ๑๓.๐

๔.๑.๖ ช่วงเวลาที่ชอบดูโทรทัศน์ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่
ชอบดูโทรทัศน์ในช่วงเวลาค่ำ (๑๘.๐๐ - ๒๐.๐๐ น.) คิดเป็นร้อยละ ๕๖.๐
รองลงมาคือ ช่วงเวลาเย็น (๑๖.๐๐ - ๑๘.๐๐ น.) คิดเป็นร้อยละ ๑๗.๕
ส่วนช่วงเวลาที่ชอบดูโทรทัศน์น้อยที่สุดก็คือ ช่วงเวลาเช้า (๐๖.๐๐ - ๐๘.๐๐ น.)
คิดเป็นร้อยละ ๐.๕ เท่านั้น

๔.๑.๗ การอ่านนิตยสาร ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ที่เคย
อ่านนิตยสาร คิดเป็นร้อยละ ๖๕.๐ ส่วนผู้ที่ไม่เคยอ่านนิตยสารเลยคิดเป็นร้อยละ
๓๕.๐

๔.๑.๘ ประเภทของนิตยสารที่ชอบอ่าน ผู้ตอบแบบสอบถาม
ส่วนใหญ่ชอบอ่านนิตยสารเกี่ยวกับแม่บ้าน ศิลปการครองเรือน (หญิงไทย สาวสวย
สาวสยาม ชวิญ เรือน ฯลฯ) คิดเป็นร้อยละ ๔๓.๐ รองลงมาคือ นิตยสารเกี่ยวกับ
สุขภาพอนามัย (ใกล้หมอ หมอชาวบ้าน แม่และเด็ก ฯลฯ) คิดเป็นร้อยละ ๒๕.๕
ส่วนนิตยสารที่ผู้ตอบแบบสอบถามชอบอ่านน้อยที่สุดคือ นิตยสารประเภทศิลป การ
ตกแต่ง คิดเป็นร้อยละ ๕.๕

๔.๒ วิเคราะห์ความถี่ในการเปิดรับข่าวสาร

๔.๒.๑ ความบ่อยครั้งในการอ่านหนังสือพิมพ์ ผู้ตอบแบบ
สอบถามส่วนใหญ่อ่านหนังสือพิมพ์ทุกวันคิดเป็นร้อยละ ๔๕.๕ รองลงมาคือ อ่าน
๒-๓ ครั้งต่อสัปดาห์ คิดเป็นร้อยละ ๑๕.๐ ส่วนผู้ที่อ่านเดือนละครั้งนั้นมีน้อย คิด
เป็นร้อยละ ๑.๕ เท่านั้น

๔.๒.๒ ความบ่อยครั้งในการฟังวิทยุ ปกติผู้ตอบแบบสอบถาม
ส่วนใหญ่ฟังวิทยุทุกวัน คิดเป็นร้อยละ ๗๘.๐ รองลงมาคือ ไม่ฟังวิทยุเลยคิดเป็น
ร้อยละ ๘.๐ ส่วนผู้ที่ฟังเพียงเดือนละครั้ง หรือ ๒ สัปดาห์ต่อ ๑ ครั้งนั้นมีน้อยมาก
คิดเป็นร้อยละ ๑.๕ และ ๑.๐ ตามลำดับ

๔.๒.๓ ความบ่อยครั้งในการดูโทรทัศน์ ปกติผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่ดูโทรทัศน์ทุกวันคิดเป็นร้อยละ ๑๒.๕ ส่วนผู้ที่ชอบดูโทรทัศน์เพียงเดือนละ ครั้งนั้นมีน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๐.๕ เท่านั้น

๔.๒.๔ ความบ่อยครั้งในการอ่านนิตยสาร ผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่ปกติไม่อ่านนิตยสารเลยคิดเป็นร้อยละ ๓๕.๕ รองลงมาคือ อ่าน ๒-๓ ครั้ง ต่อสัปดาห์ คิดเป็นร้อยละ ๒๕.๕ ส่วนผู้ที่อ่านน้อยกว่าเดือนละครั้งนั้นมีน้อยที่สุด คิด เป็นร้อยละ ๓.๐

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ ๕ ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างพฤติกรรมการเปิดรับสื่อมวลชน จำแนกตามปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจและสังคม

๕.๑ พฤติกรรมการเปิดรับสื่อมวลชน จำแนกตามปัจจัยทางด้านสังคม

ตารางที่ ๑๗ ความแตกต่างระหว่างช่วง เวลาการเปิดรับสื่อมวลชนประเภทวิทยุ จำแนกตามความถี่ที่ฟังและหมวดอายุ

ช่วงอายุ \ ช่วงเวลา	เช้า (๐๖.๐๐ - ๐๘.๐๐ น.)	สาย (๐๘.๐๐ - ๑๑.๐๐ น.)	กลางวัน (๑๑.๐๐ - ๑๓.๐๐ น.)	บ่าย (๑๓.๐๐ - ๑๕.๐๐ น.)	เย็น (๑๖.๐๐ - ๑๘.๐๐ น.)	ค่ำ (๑๘.๐๐ - ๒๐.๐๐ น.)	ดึก (๒๐.๐๐ - ขึ้นไป)
๑๕ - ๑๙	๒.๒	๐.๐	๑.๑	๐.๖	๐.๐	๐.๖	๐.๐
๒๐ - ๒๔	๖.๒	๐.๖	๐.๐	๑.๑	๑.๑	๔.๕	๐.๐
๒๕ - ๒๙	๑๘.๑	๑.๗	๔.๕	๐.๖	๑.๑	๓.๕	๐.๐
๓๐ - ๓๔	๗.๓	๑.๑	๒.๒	๑.๗	๐.๐	๖.๒	๐.๐
๓๕ - ๓๙	๘.๐	๐.๖	๒.๒	๐.๐	๐.๐	๒.๘	๐.๐
๔๐ - ๔๔	๑๑.๒	๐.๐	๐.๐	๐.๐	๐.๖	๒.๘	๐.๐
๔๕ ขึ้นไป	๑.๑	๐.๐	๐.๖	๐.๐	๐.๖	๑.๑	๐.๖
รวม	๕๖.๒	๓.๘	๑๐.๗	๓.๘	๓.๕	๒๑.๓	๐.๖

การทดสอบ $\chi^2 = ๖๒.๓๐$
 นัยสำคัญ $= ๐.๐๐๔๒$

จากตาราง ผลปรากฏว่าผู้ตอบแบบสอบถามเกือบทุกช่วงอายุฟังวิทยุในช่วงเวลาเช้า (๐๖.๐๐-๐๘.๐๐ น.) มากที่สุด โดยผู้ที่มีช่วงอายุระหว่าง ๒๕-๒๙ ปีมีจำนวนมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ ๑๘.๑ รองลงมาคือ ช่วงอายุ ๔๐-๔๔ ปีคิดเป็นร้อยละ ๑๑.๒ ยกเว้นผู้ที่มีช่วงอายุ ๔๕ ปีขึ้นไปฟังวิทยุในช่วงเวลาเช้า และฟังในช่วงเวลาค่ำ (๑๘.๐๐-๒๐.๐๐ น.) ในอัตราที่เท่า ๆ กัน คิดเป็นร้อยละ ๑.๑ ความแตกต่างนี้พบว่ามีความสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ ๑๔ ความแตกต่างระหว่างช่วงเวลาการเปิดรับสื่อมวลชนประเภทโทรทัศน์ จำแนกตามความถี่และหมวดอายุ (อัตราส่วนร้อยละ)

ช่วงเวลาที่ช่วยอายุ	เช้า (๐๖.๐๐ - ๐๙.๐๐ น.)	สาย (๐๙.๐๐ - ๑๑.๐๐ น.)	กลางวัน (๑๑.๐๐ - ๑๓.๐๐ น.)	บ่าย (๑๓.๐๐ - ๑๕.๐๐ น.)	เย็น (๑๖.๐๐ - ๑๘.๐๐ น.)	ค่ำ (๑๘.๐๐ - ๒๐.๐๐ น.)	ดึก (๒๐.๐๐ น. ขึ้นไป)
๑๕ - ๑๙	๐.๐	๐.๐	๐.๐	๐.๐	๐.๖	๑.๗	๑.๗
๒๐ - ๒๔	๐.๐	๑.๐	๐.๐	๐.๐	๑.๗	๒.๓	๗.๔
๒๕ - ๒๙	๐.๐	๐.๖	๐.๖	๑.๑	๔.๐	๕.๗	๑๗.๑
๓๐ - ๓๔	๐.๐	๐.๐	๐.๖	๐.๐	๑.๗	๕.๗	๑๑.๔
๓๕ - ๓๙	๐.๐	๐.๐	๐.๐	๐.๖	๐.๖	๒.๓	๑๒.๖
๔๐ - ๔๔	๐.๐	๐.๐	๐.๐	๐.๐	๐.๔	๒.๓	๕.๑
๔๕ ขึ้นไป	๐.๐	๐.๐	๐.๐	๐.๐	๐.๐	๑.๐	๔.๖
รวม	๐.๐	๐.๖	๑.๑	๑.๗	๑๒.๖	๒๐.๐	๖๔.๑

การทดสอบ $\chi^2 = ๒๔.๘๑$

นัยสำคัญ = ๐.๗๓๔๐

จากตาราง ผลปรากฏว่าผู้ตอบแบบสอบถามเกือบทุกช่วงอายุดูโทรทัศน์ในช่วงเวลาดึก (๒๐.๐๐ น. ขึ้นไป) มากที่สุด โดยผู้มีช่วงอายุระหว่าง ๒๕-๒๙ ปี มีจำนวนมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ ๑๗.๑ รองลงมาคือ ช่วงอายุ ๓๕-๓๙ ปี คิดเป็นร้อยละ ๑๒.๖ ยกเว้นผู้มีช่วงอายุ ๑๕-๑๙ ปี ชอบดูโทรทัศน์ในช่วงเวลาดำ (๑๘.๐๐-๒๐.๐๐ น.) และช่วงเวลาดึก (๒๐.๐๐ น. ขึ้นไป) ในอัตราที่เท่า ๆ กันคิดเป็นร้อยละ ๑.๗ เท่านั้น ความแตกต่างนี้เมื่อได้ทดสอบทางสถิติแล้วพบว่าไม่มีนัยสำคัญ

ตารางที่ ๑๔ ความแตกต่างระหว่างความบ่อยครั้งในการเปิดรับสื่อมวลชนประเภทหนังสือพิมพ์ จำแนกตามความถี่ที่อ่านและ
หมวดอายุ (อัตราส่วนร้อยละ)

ความถี่ ช่วงอายุ	ทุกวัน	๒-๓ ครั้ง ต่อสัปดาห์	สัปดาห์ละครั้ง	เดือนละครั้ง	น้อยกว่านั้น	ไม่อ่านเลย
๑๕ - ๑๙	๑.๕	๐.๕	๐.๕	๐.๐	๑.๐	๐.๕
๒๐ - ๒๔	๖.๐	๒.๐	๒.๐	๐.๐	๐.๐	๒.๕
๒๕ - ๒๙	๑๒.๕	๗.๕	๒.๐	๑.๕	๑.๕	๔.๐
๓๐ - ๓๔	๙.๕	๓.๐	๓.๕	๐.๐	๑.๕	๒.๐
๓๕ - ๓๙	๗.๐	๓.๕	๑.๐	๐.๐	๐.๐	๓.๐
๔๐ - ๔๔	๗.๐	๒.๐	๑.๕	๐.๐	๑.๕	๓.๕
๔๕ ขึ้นไป	๒.๐	๐.๕	๐.๕	๐.๐	๐.๐	๒.๐
รวม	๔๕.๕	๑๙.๐	๑๑.๐	๑.๕	๕.๕	๑๗.๕

การทดสอบ $\chi^2 = ๓๐.๖๒$

นัยสำคัญ = ๐.๔๓๓๔

จากตาราง ผลปรากฏว่าผู้ตอบแบบสอบถามทุกช่วงอายุมีความบ่อยครั้งในการอ่านหนังสือพิมพ์ทุกวันมากที่สุด โดยผู้ที่มีช่วงอายุ
ระหว่าง ๒๕-๒๙ ปี มีจำนวนมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ ๑๒.๕ รองลงมาคือ ช่วงอายุ ๓๐-๓๔ ปี คิดเป็นร้อยละ ๙.๕ ส่วนผู้ที่มีช่วงอายุ
๑๕-๑๙ ปี อ่านหนังสือพิมพ์ในช่วงเวลานี้น้อยมากคิดเป็นร้อยละ ๑.๕ เท่านั้น ความแตกต่างนี้เมื่อได้ทดสอบทางสถิติแล้วพบว่าไม่มีนัย
สำคัญ

ตารางที่ ๒๐ ความแตกต่างระหว่างพฤติกรรมการเปิดรับสื่อมวลชนประเภทวิทยุ จำแนกตามความถี่ที่ฟังและหมวดอายุ (อัตราส่วนร้อยละ)

ความถี่ / ช่วงอายุ	ทุกวัน	๒-๓ ครั้ง ต่อสัปดาห์	๒ สัปดาห์ต่อ ๑ ครั้ง	เดือนละครั้ง	น้อยกว่านั้น	ไม่ฟังเลย
๑๕ - ๑๙	๓.๕	๐.๕	๐.๐	๐.๐	๐.๐	๐.๐
๒๐ - ๒๔	๑๐.๕	๒.๐	๐.๐	๐.๐	๐.๐	๐.๐
๒๕ - ๒๙	๒๓.๐	๒.๕	๐.๕	๐.๕	๐.๕	๒.๐
๓๐ - ๓๔	๑๔.๕	๑.๐	๐.๐	๐.๕	๑.๐	๒.๕
๓๕ - ๓๙	๑๒.๐	๐.๕	๐.๕	๐.๐	๐.๐	๑.๕
๔๐ - ๔๔	๑๑.๐	๐.๕	๐.๐	๐.๕	๑.๕	๒.๐
๔๕ ขึ้นไป	๓.๕	๐.๐	๐.๐	๐.๐	๐.๕	๑.๐
รวม	๗๘.๐	๗.๐	๑.๐	๑.๕	๓.๕	๙.๐

การทดสอบ $\chi^2 = ๒๔.๗๒$

นัยสำคัญ = ๐.๗๓๒

จากตาราง ผลปรากฏว่าผู้ตอบแบบสอบถามทุกช่วงอายุฟังวิทยุทุกวันมากที่สุด โดยผู้มีช่วงอายุระหว่าง ๒๕-๒๙ ปี มีจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๒๓.๐ รองลงมาคือ ช่วงอายุ ๓๐-๓๔ ปี คิดเป็นร้อยละ ๑๔.๕ ส่วนผู้มีช่วงอายุ ๑๕-๑๙ ปี และช่วงอายุ ๔๕ ปีขึ้นไป ฟังวิทยุทุกวันในอัตราที่เท่า ๆ กัน คิดเป็นร้อยละ ๓.๕ ความแตกต่างนี้เมื่อได้ทดสอบทางสถิติแล้วพบว่าไม่มีนัยสำคัญ

ตารางที่ ๒๑ ความแตกต่างระหว่างความบ่อยครั้งในการเปิดรับสื่อมวลชนประเภทโทรทัศน์ จำแนกตามความถี่และหมวดอายุ (อัตราส่วนร้อยละ)

ความถี่	ทุกวัน	๒-๓ ครั้ง ต่อสัปดาห์	๒ สัปดาห์ต่อ ๑ ครั้ง	เดือนละครั้ง	น้อยกว่านั้น	ไม่ดูเลย
ช่วงอายุ						
๑๕ - ๑๙	๓.๐	๐.๐	๐.๕	๐.๐	๐.๐	๐.๕
๒๐ - ๒๔	๘.๐	๑.๕	๐.๐	๐.๐	๐.๕	๒.๕
๒๕ - ๒๙	๒๙.๕	๓.๐	๐.๕	๐.๐	๐.๕	๓.๕
๓๐ - ๓๔	๑๓.๕	๑.๕	๑.๐	๐.๐	๑.๕	๒.๐
๓๕ - ๓๙	๑๑.๐	๐.๕	๑.๐	๐.๕	๑.๐	๐.๕
๔๐ - ๔๔	๑๐.๕	๒.๐	๐.๐	๐.๐	๐.๕	๒.๕
๔๕ ปีขึ้นไป	๓.๕	๐.๐	๐.๕	๐.๐	๐.๐	๑.๐
รวม	๗๑.๐	๘.๕	๓.๕	๐.๕	๔.๐	๑๒.๐

การทดสอบ $\chi^2 = ๒๗.๒๗$

นัยสำคัญ = ๐.๘๕๒๒

จากตาราง ผลปรากฏว่าผู้ตอบแบบสอบถามทุกช่วงอายุดูโทรทัศน์ทุกวันมากที่สุด โดยผู้ที่มีช่วงอายุระหว่าง ๒๕-๒๙ ปี มีจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๒๑.๕ รองลงมาคือช่วงอายุ ๓๐-๓๔ ปี คิดเป็นร้อยละ ๑๓.๕ ส่วนผู้ที่มีช่วงอายุ ๑๕-๑๙ ปี ดูโทรทัศน์ทุกวันน้อยมาก คิดเป็นร้อยละ ๓.๐ เท่านั้น ความแตกต่างนี้เมื่อได้ทดสอบทางสถิติแล้วพบว่าไม่มีนัยสำคัญ

ตารางที่ ๒๒ ความแตกต่างระหว่างความบ่อยครั้งในการเปิดรับสื่อมวลชนประเภทนิตยสาร จำแนกตามความถี่ที่อ่านและหมวดอายุ
(อัตราส่วนร้อยละ)

ความถี่ / ช่วงอายุ	ทุกวัน	๒-๓ ครั้งต่อสัปดาห์	๒ สัปดาห์ต่อ ๑ ครั้ง	เดือนละครั้ง	น้อยกว่านั้น	ไม่อ่านเลย
๑๕ - ๑๙	๐.๕	๑.๐	๑.๐	๐.๕	๐.๐	๑.๐
๒๐ - ๒๔	๒.๐	๕.๐	๑.๐	๒.๐	๐.๐	๓.๕
๒๕ - ๒๙	๒.๕	๕.๐	๕.๕	๕.๕	๑.๐	๖.๕
๓๐ - ๓๔	๓.๕	๕.๕	๓.๐	๐.๐	๐.๕	๗.๐
๓๕ - ๓๙	๑.๕	๓.๐	๑.๐	๑.๐	๐.๕	๗.๕
๔๐ - ๔๔	๒.๐	๒.๕	๒.๐	๑.๐	๑.๐	๗.๐
๔๕ ปีขึ้นไป	๑.๐	๐.๕	๐.๕	๐.๕	๐.๐	๓.๐
รวม	๑๓.๐	๒๕.๕	๑๒.๕	๑๐.๕	๓.๐	๓๖.๐

การทดสอบ $\chi^2 = ๓๕.๓๑$

นัยสำคัญ = ๐.๕๐๑๑

จากตาราง ผลปรากฏว่าผู้ตอบแบบสอบถามเกือบทุกช่วงอายุอ่านนิตยสาร ๒-๓ ครั้งต่อสัปดาห์มากที่สุด โดยผู้ที่มีช่วงอายุระหว่าง ๒๕-๒๙ ปีมีจำนวนมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ ๕.๐ รองลงมาคือช่วงอายุ ๓๐-๓๔ ปี และช่วงอายุ ๒๐-๒๔ ปี คิดเป็นร้อยละ ๕.๕ และ ๕.๐ ตามลำดับ ยกเว้นผู้ที่มีช่วงอายุ ๔๕ ปีขึ้นไปกลับไม่อ่านนิตยสารเลยมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๓.๐ ความแตกต่างนี้เมื่อใช้ทดสอบทางสถิติแล้วพบว่าไม่มีนัยสำคัญ

ตารางที่ ๒๓ ความแตกต่างระหว่างช่วงเวลาการเปิดรับสื่อมวลชนประเภทวิทยุ จำแนกตามความถี่ที่ฟังและระดับการศึกษา (อัตราส่วนร้อยละ)

ช่วงเวลา / ระดับการศึกษา	เช้า (๐๖.๐๐- ๐๘.๐๐ น.)	สาย (๐๘.๐๐- ๑๑.๐๐ น.)	กลางวัน (๑๑.๐๐- ๑๓.๐๐ น.)	บ่าย (๑๓.๐๐- ๑๕.๐๐ น.)	เย็น (๑๖.๐๐- ๑๘.๐๐ น.)	ค่ำ (๑๘.๐๐- ๒๐.๐๐ น.)	ดึก (๒๐.๐๐ น. ขึ้นไป)
ไม่ได้เรียนหนังสือ	๓.๒	๐.๐	๑.๗	๐.๖	๐.๐	๐.๖	๐.๐
ประถมศึกษา	๒๔.๒	๒.๘	๖.๗	๒.๘	๑.๗	๑๑.๒	๐.๖
มัธยม อาชีวะ	๒๐.๘	๑.๑	๒.๒	๐.๖	๑.๑	๓.๘	๐.๐
ปกศ.ต้น							
ปกศ.สูง อ.ปริญา หรือเทียบเท่า	๕.๖	๐.๐	๐.๐	๐.๐	๐.๖	๒.๒	๐.๐
ปริญญาตรี หรือสูงกว่า	๒.๘	๐.๐	๐.๐	๐.๐	๐.๐	๓.๘	๐.๐
รวม	๕๖.๒	๓.๘	๑๐.๗	๓.๘	๓.๘	๒๑.๓	๐.๖

การทดสอบ $\chi^2 = ๒๘.๑๒$

นัยสำคัญ = ๐.๕๖๓๘

จากตาราง ผลปรากฏว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เกือบทุกระดับการศึกษาฟังวิทยุในช่วงเวลาเช้า (๐๖.๐๐-๐๘.๐๐ น.) มากที่สุด โดยผู้ที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา มีจำนวนมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ ๒๔.๒ รองลงมาคือผู้ที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา อาชีวะ ปกศ.ต้น คิดเป็นร้อยละ ๒๐.๘ ยกเว้นผู้ที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่ากลับรับฟังวิทยุในช่วงเวลาค่ำ (๑๘.๐๐-๒๐.๐๐ น.) มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ ๓.๘ ความแตกต่างนี้เมื่อได้ทดสอบทางสถิติแล้วพบว่าไม่มีนัยสำคัญ

ตารางที่ ๒๔ ความแตกต่างระหว่างช่วงเวลาการเปิดรับสื่อมวลชนประเภทโทรทัศน์ จำแนกตามความถี่ที่ดูและระดับการศึกษา (อัตราส่วนร้อยละ)

ช่วงเวลา / ระดับการศึกษา	เช้า (๐๖.๐๐- ๐๘.๐๐ น.)	สาย (๐๘.๐๐- ๑๑.๐๐ น.)	กลางวัน (๑๑.๐๐- ๑๓.๐๐ น.)	บ่าย (๑๓.๐๐- ๑๕.๐๐ น.)	เย็น (๑๖.๐๐- ๑๘.๐๐ น.)	ค่ำ (๑๘.๐๐- ๒๐.๐๐ น.)	ดึก (๒๐.๐๐ น.ขึ้นไป)
ไม่ได้เรียนหนังสือ	๐.๐	๐.๐	๐.๐	๐.๐	๑.๑	๐.๐	๒.๕
ประถมศึกษา	๐.๐	๑.๑	๑.๑	๐.๐	๗.๔	๑๐.๔	๒๕.๑
มัธยมศึกษา อาชีว ปศ.ต้น	๐.๖	๐.๐	๐.๖	๐.๐	๔.๔	๗.๔	๑๕.๔
ปศ.สูง อนุปริญญา หรือเทียบเท่า	๐.๐	๐.๐	๐.๐	๐.๐	๐.๐	๑.๑	๖.๘
ปริญญาตรีหรือสูงกว่า	๐.๐	๐.๐	๐.๐	๐.๐	๐.๐	๐.๖	๕.๗
รวม	๐.๖	๑.๑	๑.๗	๐.๐	๑๒.๖	๒๐.๐	๖๔.๐

การทดสอบ $\chi^2 = ๑๖.๒๗$
 นัยสำคัญ = ๐.๘๐๖๓

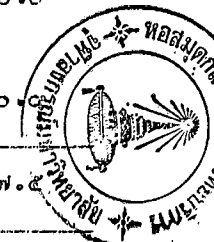
จากตาราง ผลปรากฏว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ดูโทรทัศน์ในช่วงเวลาดึก (๒๐.๐๐ น.) ขึ้นไปมากที่สุด โดยผู้ที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา มีจำนวนมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ ๒๕.๑ รองลงมาคือผู้ที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา อาชีว ปศ.ต้น คิดเป็นร้อยละ ๑๕.๔ ส่วนผู้ที่ไม่ได้เรียนหนังสือดูโทรทัศน์ในช่วงเวลานี้น้อยมาก คิดเป็นร้อยละ ๒.๕ เท่านั้น ความแตกต่างนี้เมื่อได้ทดสอบทางสถิติแล้วพบว่าไม่มีนัยสำคัญ

ตารางที่ ๒๕ ความแตกต่างระหว่างความบ่อยครั้งในการเปิดรับสื่อมวลชนประเภทหนังสือพิมพ์ จำแนกตามความถี่ที่อ่านและระดับการศึกษา (อัตราส่วนร้อยละ)

ความถี่	ทุกวัน	๒-๓ ครั้งต่อสัปดาห์	สัปดาห์ละครั้ง	เดือนละครั้ง	น้อยกว่านั้น	ไม่อ่านเลย
ระดับการศึกษา						
ไม่ได้เรียนหนังสือ	๑.๐	๐.๕	๑.๐	๐.๐	๑.๐	๑.๕
ประถมศึกษา	๑๔.๕	๑๑.๕	๗.๕	๑.๐	๓.๕	๑๔.๕
มัธยมศึกษา อาชีวะ ปกศ.ต้น	๑๙.๐	๕.๕	๒.๐	๐.๕	๑.๐	๑.๕
ปกศ.สูง อนุปริญญา หรือเทียบเท่า	๗.๐	๐.๕	๐.๐	๐.๐	๐.๐	๐.๐
ปริญญาตรีหรือสูงกว่า	๕.๐	๑.๐	๐.๕	๐.๐	๐.๐	๐
รวม	๔๕.๕	๑๙.๐	๑๑.๐	๑.๕	๕.๕	๑๗.๕

การทดสอบ $\chi^2 = ๔๙.๓๔$
 นัยสำคัญ = ๐.๐๐๐๑

จากตาราง ผลปรากฏว่าผู้ตอบแบบสอบถามเกือบทุกระดับการศึกษาอ่านหนังสือพิมพ์ทุกวันมากที่สุด โดยผู้ที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา อาชีวะ ปกศ.ต้น มีจำนวนมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ ๑๙.๐ รองลงมาคือ ผู้ที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษาคิดเป็นร้อยละ ๑๔.๕ ยกเว้นผู้ที่ไม่ได้เรียนหนังสือกลับไม่อ่านหนังสือพิมพ์เลยมีจำนวนมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ ๑.๕ ความแตกต่างนี้พบว่ามีความสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ ๒๖ ความแตกต่างระหว่างความบ่อยครั้งในการเปิดรับสื่อมวลชนประเภทวิทยุ จำแนกตามความถี่ที่ฟังและระดับการศึกษา (อัตราส่วนร้อยละ)

ความถี่ / ระดับการศึกษา	ทุกวัน	๒-๓ ครั้งต่อสัปดาห์	๒ สัปดาห์ต่อ ๑ ครั้ง	เดือนละครั้ง	น้อยกว่านั้น	ไม่ฟังเลย
ไม่ได้เรียนหนังสือ	๓.๕	๐.๕	๐.๐	๐.๕	๐.๕	๐.๐
ประถมศึกษา	๓๔.๐	๓.๐	๑.๐	๑.๐	๑.๕	๗.๐
มัธยมศึกษา อาชีวศึกษา ปกศ.ต้น	๒๓.๐	๓.๕	๐.๐	๐.๐	๑.๐	๒.๐
ปกศ.สูง อนุปริญญา หรือเทียบเท่า	๗.๐	๐.๐	๐.๐	๐.๐	๐.๕	๐.๐
ปริญญาตรีหรือสูงกว่า	๕.๕	๐.๐	๐.๐	๐.๐	๐.๐	๐.๐
รวม	๗๔.๐	๗.๐	๑.๐	๑.๕	๓.๕	๔.๐

การทดสอบ $\chi^2 = ๒๒.๘๕$
 นัยสำคัญ = ๐.๕๘๖๐

จากตาราง ผลปรากฏว่าผู้ตอบแบบสอบถามทุกระดับการศึกษาฟังวิทยุทุกวันมากที่สุด โดยผู้ที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา มีจำนวนมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ ๓๔.๐ รองลงมาคือผู้ที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา อาชีวศึกษา ปกศ.ต้น คิดเป็นร้อยละ ๒๓.๐ ส่วนผู้ที่ไม่ได้เรียนหนังสือมีความบ่อยครั้งในการฟังวิทยุทุกวันน้อยมาก คิดเป็นร้อยละ ๓.๕ เท่านั้น ความแตกต่างนี้เมื่อได้ทดสอบทางสถิติแล้วพบว่าไม่มีนัยสำคัญ

ตารางที่ ๒๗ ความแตกต่างระหว่างความบ่อยครั้งในการเปิดรับสื่อมวลชนประเภทโทรทัศน์ จำแนกตามความถี่และระดับการศึกษา (อัตราส่วนร้อยละ)

ความถี่ / ระดับการศึกษา	ทุกวัน	๒-๓ ครั้งต่อสัปดาห์	๒ สัปดาห์ต่อ ๑ ครั้ง	เดือนละครั้ง	น้อยกว่านั้น	ไม่ดูเลย
ไม่ได้เรียนหนังสือ	๒.๕	๑.๐	๐.๕	๐.๐	๑.๐	๑.๕
ประถมศึกษา	๓๕.๐	๕.๐	๑.๕	๐.๐	๒.๐	๕.๐
มัธยมศึกษา อาชีวะ ปกศ.ต้น	๒๒.๕	๓.๐	๑.๐	๐.๕	๑.๐	๑.๕
ปกศ.สูง อนุปริญา หรือเทียบเท่า	๖.๕	๐.๕	๐.๐	๐.๐	๐.๐	๐.๕
ปริญญาตรีหรือสูงกว่า	๕.๐	๐.๐	๐.๕	๐.๐	๐.๐	๐.๐
รวม	๗๑.๐	๘.๕	๓.๕	๐.๕	๔.๐	๑๒.๕

การทดสอบ $\chi^2 = ๓๐.๕๐$
 นัยสำคัญ = ๐.๕๔๐๒

จากตาราง ผลปรากฏว่าผู้ตอบแบบสอบถามทุกระดับการศึกษาดูโทรทัศน์ทุกวันมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๓๕.๐ รองลงมาคือ ผู้ที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา อาชีวะ ปกศ.ต้น คิดเป็นร้อยละ ๒๒.๕ ส่วนผู้ที่ไม่ได้เรียนหนังสือมีความบ่อยครั้งในการดูโทรทัศน์ทุกวันนี้ น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๒.๕ ความแตกต่างนี้ เมื่อได้ทดสอบทางสถิติแล้วพบว่า ไม่มีนัยสำคัญ

ตารางที่ ๒๔ ความแตกต่างระหว่างความบ่อยครั้งในการเปิดรับสื่อมวลชนประเภทนิตยสาร จำแนกตามความถี่ที่อ่านและระดับการศึกษา (อัตราส่วนร้อยละ)

ความถี่ / ระดับการศึกษา	ทุกวัน	๒-๓ ครั้งต่อสัปดาห์	๒ สัปดาห์ต่อ ๑ ครั้ง	เดือนละครั้ง	น้อยกว่านั้น	ไม่อ่านเลย
ไม่ได้เรียนหนังสือ	๐.๐	๐.๐	๐.๕	๐.๕	๐.๐	๔.๐
ประถมศึกษา	๔.๐	๑๐.๕	๖.๕	๓.๕	๒.๕	๒๔.๕
มัธยมศึกษา อาชีวะ ปกศ.ต้น	๕.๐	๑๑.๕	๒.๐	๕.๐	๐.๕	๕.๕
ปกศ.สูง อนุปริญญา หรือเทียบเท่า	๒.๕	๒.๕	๒.๐	๐.๕	๐.๐	๐.๐
ปริญญาตรีหรือสูงกว่า	๑.๕	๑.๐	๑.๕	๑.๐	๐.๐	๐.๕
รวม	๑๓.๐	๒๕.๕	๑๒.๕	๑๐.๕	๓.๐	๓๕.๕

การทดสอบ

$$\chi^2 = ๖๔.๗๔$$

นัยสำคัญ

$$= ๐.๐๐๐๑$$

จากตาราง ผลปรากฏว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษาที่ไม่อ่านนิตยสารเลยมีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๒๔.๕ รองลงมาคือผู้ที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา อาชีวะ ปกศ.ต้น คิดเป็นร้อยละ ๕.๕ ยกเว้นผู้ที่มีการศึกษาระดับ ปกศ.สูง อนุปริญญาหรือเทียบเท่ากลับอ่านนิตยสาร ๒-๓ ครั้งต่อสัปดาห์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๒.๕ ความแตกต่างนี้พบว่ามีนัยสำคัญทางสถิติ

๕.๒ พฤติกรรมการเปิดรับสื่อมวลชน จำแนกตามปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ

ตารางที่ ๒๔ ความแตกต่างระหว่างช่วงเวลาการเปิดรับสื่อมวลชนประเภทวิทยุ จำแนกตามความถี่ที่ฟังและอาชีพ (อัตราส่วนร้อยละ)

ช่วงเวลา \ อาชีพ	เช้า (๐๖.๐๐- ๐๙.๐๐ น.)	สาย (๐๙.๐๐- ๑๑.๐๐ น.)	กลางวัน (๑๑.๐๐ - ๑๓.๐๐ น.)	บ่าย (๑๓.๐๐- ๑๕.๐๐ น.)	เย็น (๑๖.๐๐- ๑๘.๐๐ น.)	ค่ำ (๑๘.๐๐- ๒๐.๐๐ น.)	ดึก (๒๐.๐๐ น. ขึ้นไป)
แม่บ้าน	๑๔.๖	๐.๖	๓.๑	๑.๑	๐.๐	๓.๔	๐.๐
รับจ้าง	๑๒.๔	๐.๖	๐.๖	๑.๑	๐.๖	๓.๔	๐.๐
รับราชการ	๑๕.๗	๐.๖	๐.๖	๐.๐	๑.๑	๕.๑	๐.๐
ค้าขาย	๗.๘	๑.๑	๑.๗	๑.๑	๑.๑	๓.๔	๐.๐
เกษตรกร (ทำไร่ ทำนา ทำสวน)	๖.๒	๑.๑	๒.๘	๐.๖	๐.๖	๖.๒	๐.๐
รวม	๕๖.๒	๓.๘	๑๐.๗	๓.๘	๓.๘	๒๑.๓	๐.๖

การทดสอบ $\chi^2 = ๓๐.๗๘$

นัยสำคัญ = ๐.๑๖๐๐

จากตาราง ผลปรากฏว่าผู้ตอบแบบสอบถามทุกอาชีพฟังวิทยุในช่วงเวลาเช้า (๐๖.๐๐-๐๙.๐๐ น.) มากที่สุด โดยผู้ที่มีอาชีพรับราชการมีจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๑๕.๗ รองลงมาคือผู้ที่มีอาชีพแม่บ้าน คิดเป็นร้อยละ ๑๔.๖ ส่วนผู้ที่มีอาชีพเกษตรกร (ทำไร่ ทำนา ทำสวน) ฟังวิทยุในช่วงเวลานี้น้อยมาก คิดเป็นร้อยละ ๖.๒ ความแตกต่างนี้เมื่อได้ทดสอบทางสถิติแล้วพบว่าไม่มีนัยสำคัญ

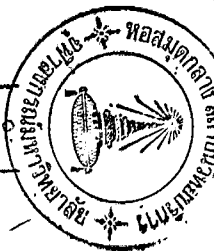
ตารางที่ ๓๐ ความแตกต่างระหว่างการเปิดรับสื่อมวลชนประเภทโทรทัศน์ จำแนกตามความถี่ที่ดูและอาชีพ (อัตราส่วนร้อยละ)

ช่วงเวลา	เช้า (๐๖.๐๐- ๐๙.๐๐ น.)	สาย (๐๙.๐๐- ๑๑.๐๐ น.)	กลางวัน (๑๑.๐๐- ๑๓.๐๐ น.)	บ่าย (๑๓.๐๐- ๑๕.๐๐ น.)	เย็น (๑๖.๐๐- ๑๘.๐๐ น.)	ค่ำ (๑๘.๐๐- ๒๐.๐๐ น.)	ดึก (๒๐.๐๐ น. ขึ้นไป)
อาชีพ							
แม่บ้าน	๐.๐	๐.๐	๑.๑	๑.๑	๔.๐	๔.๖	๑๕.๔
รับจ้าง	๐.๐	๐.๐	๐.๐	๐.๐	๔.๐	๓.๔	๙.๗
รับราชการ	๐.๖	๐.๐	๐.๐	๐.๐	๑.๗	๔.๐	๑๗.๑
ค้าขาย	๐.๐	๐.๐	๐.๐	๐.๖	๑.๗	๔.๖	๑๓.๗
เกษตรกรรวม (ทำไร่ ทำนา ทำสวน)	๐.๐	๐.๐	๐.๐	๐.๐	๑.๗	๓.๔	๘.๐
รวม	๐.๖	๐.๐	๑.๑	๑.๗	๑๒.๖	๒๐.๐	๖๔.๐

การทดสอบ $\chi^2 = ๒๐.๑๖$

นัยสำคัญ = ๐.๔๘๗๓

จากรายการ ผลปรากฏว่าผู้ตอบแบบสอบถามทุกอาชีพดูโทรทัศน์ในช่วงเวลาดึก (๒๐.๐๐ น.ขึ้นไป) มากที่สุด โดยผู้ที่มีอาชีพรับราชการ มีจำนวนมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ ๑๗.๑ รองลงมาคือ ผู้ที่มีอาชีพแม่บ้านคิดเป็นร้อยละ ๑๕.๔ ส่วนผู้ที่มีอาชีพเกษตรกรรวม (ทำไร่ ทำนา ทำสวน) ดูโทรทัศน์ในช่วงเวลานี้น้อยมาก คิดเป็นร้อยละ ๘.๐ เท่านั้น ความแตกต่างนี้เมื่อได้ทดสอบทางสถิติแล้วพบว่าไม่มีนัยสำคัญ

ตารางที่ ๓๑ ความแตกต่างระหว่างความบ่อยครั้งในการเปิดรับสื่อมวลชนประเภทหนังสือพิมพ์ จำแนกตามความถี่ที่อ่านและอาชีพ
(อัตราส่วนร้อยละ)

ความถี่	ทุกครั้ง	๒-๓ ครั้งต่อสัปดาห์	สัปดาห์ละครั้ง	เดือนละครั้ง	ไม่อ่านเลย
อาชีพ					
แม่บ้าน	๑๐.๐	๔.๕	๔.๐	๒.๐	๔.๐
รับจ้าง	๕.๕	๕.๐	๒.๐	๑.๕	๓.๕
รับราชการ	๑๘.๐	๒.๐	๐.๐	๐.๕	๑.๐
ค้าขาย	๙.๕	๓.๕	๓.๕	๑.๐	๒.๕
เกษตรกรรวม(ทำไร่นานา ทำสวน)	๒.๕	๔.๐	๑.๕	๑.๕	๖.๕
รวม	๔๕.๕	๑๙.๐	๑๑.๐	๗.๐	๑๗.๕

การทดสอบ $\chi^2 = ๕๗.๔๐$
 นัยสำคัญ = ๐.๐๐๐๐

จากตาราง ผลปรากฏว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่อ่านหนังสือพิมพ์ทุกวันมากที่สุด โดยผู้ที่มีอาชีพรับราชการมีจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๑๘.๐ รองลงมาคืออาชีพแม่บ้านคิดเป็นร้อยละ ๑๐.๐ ยกเว้นผู้ที่มีอาชีพเกษตรกรรวม (ทำไร่ ทำนา ทำสวน) กลับไม่อ่านหนังสือพิมพ์เลย คิดเป็นร้อยละ ๖.๕ ความแตกต่างนี้พบว่ามีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ ๓๒ ความแตกต่างระหว่างความบ่อยครั้งในการเปิดรับสื่อมวลชนประเภทวิทยุ จำแนกตามความถี่ที่ฟังและอาชีพ (อัตราส่วนร้อยละ)

ความถี่	ทุกวัน	๒-๓ ครั้งต่อสัปดาห์	๒ สัปดาห์ต่อ ๑ ครั้ง	เดือนละครั้ง	น้อยกว่านั้น	ไม่ฟังเลย
อาชีพ						
แม่บ้าน	๒๒.๐	๐.๕	๐.๐	๐.๕	๐.๐	๑.๕
รับจ้าง	๑๔.๕	๑.๕	๐.๐	๐.๕	๐.๐	๑.๐
รับราชการ	๑๔.๐	๑.๐	๐.๐	๐.๐	๐.๕	๑.๐
ค้าขาย	๑๑.๐	๑.๐	๐.๕	๐.๐	๓.๐	๔.๕
เกษตรกรรวม (ทำไร่ ทำนา ทำสวน)	๑๑.๕	๓.๐	๐.๕	๐.๐	๐.๐	๑.๐
รวม	๗๘.๐	๗.๐	๑.๐	๑.๕	๓.๕	๘.๐

การทดสอบ $\chi^2 = ๔๘.๒๖$

นัยสำคัญ = ๐.๐๐๐๔

จากตาราง ผลปรากฏว่าผู้ตอบแบบสอบถามทุกอาชีพมีความบ่อยครั้งในการฟังวิทยุทุกวันมากที่สุด โดยผู้ที่มีอาชีพแม่บ้านมีจำนวนสูงสุดคิดเป็นร้อยละ ๒๒.๐ รองลงมาคืออาชีพรับราชการ คิดเป็นร้อยละ ๑๔.๐ ส่วนผู้ที่มีอาชีพเกษตรกรรวม (ทำไร่ ทำนา ทำสวน) และผู้มีอาชีพค้าขายมีจำนวนที่ใกล้เคียงกันคือคิดเป็นร้อยละ ๑๑.๕ และ ๑๑.๐ ตามลำดับ ความแตกต่างนี้พบว่ามีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ ๓๓ ความแตกต่างระหว่างความบ่อยครั้งในการเปิดรับสื่อมวลชนประเภทโทรทัศน์ จำแนกตามความถี่ที่ดูและอาชีพ (อัตราส่วนร้อยละ)

ความถี่	ทุกวัน	๒-๓ ครั้งต่อสัปดาห์	๒สัปดาห์ต่อ ๑ ครั้ง	เดือนละครั้ง	น้อยกว่านั้น	ไม่ดูเลย
อาชีพ						
แม่บ้าน	๑๙.๕	๒.๐	๑.๐	๐.๐	๐.๕	๑.๕
รับจ้าง	๑๑.๕	๑.๕	๑.๐	๐.๐	๑.๐	๒.๕
รับราชการ	๑๙.๕	๐.๐	๐.๐	๐.๐	๑.๐	๑.๐
ค้าขาย	๑๓.๕	๓.๐	๐.๕	๑.๐	๐.๕	๒.๕
เกษตรกร (ทำไร่ ทำนา ทำสวน)	๗.๐	๒.๐	๑.๐	๐.๕	๑.๐	๕.๐
รวม	๗๑.๐	๑.๕	๓.๕	๐.๕	๕.๐	๑๒.๕

การทดสอบ $\chi^2 = ๓๖.๑๗$
 นัยสำคัญ = ๐.๐๕๒๘

จากตาราง ผลปรากฏว่าผู้ตอบแบบสอบถามทุกอาชีพมีความบ่อยครั้งในการดูโทรทัศน์ทุกวันมากที่สุด โดยผู้มีอาชีพแม่บ้านและอาชีพรับราชการมีจำนวนมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ ๑๙.๕ เท่ากัน รองลงมาคืออาชีพค้าขายคิดเป็นร้อยละ ๑๓.๕ ส่วนผู้มีอาชีพเกษตรกร (ทำไร่ ทำนา ทำสวน) มีความบ่อยครั้งในการดูโทรทัศน์ทุกวันน้อยมากคิดเป็นร้อยละ ๗.๐ เท่านั้น ความแตกต่างนี้เมื่อได้ทดสอบทางสถิติแล้วพบว่าไม่มีนัยสำคัญ

ตารางที่ ๓๔ ความแตกต่างระหว่างความบ่อยครั้งในการเปิดรับสื่อมวลชนประเภทนิตยสาร จำแนกตามความถี่ที่อ่านและอาชีพ (อัตราส่วนร้อยละ)

ความถี่	ทุกวัน	๒-๓ ครั้งต่อสัปดาห์	๒ สัปดาห์ต่อ ๑ ครั้ง	เดือนละครั้ง	น้อยกว่านั้น	ไม่อ่านเลย
อาชีพ						
แม่บ้าน	๒.๐	๖.๐	๓.๐	๑.๕	๑.๕	๑๐.๕
รับจ้าง	๒.๐	๕.๐	๒.๕	๒.๕	๑.๐	๕.๕
รับราชการ	๖.๐	๕.๐	๒.๕	๓.๐	๐.๐	๑.๕
ค้าขาย	๓.๐	๕.๐	๕.๐	๑.๕	๐.๕	๗.๐
เกษตรกร	๐.๐	๒.๐	๐.๕	๒.๐	๐.๐	๑๒.๐
(ทำไร่ ทำนา ทำสวน)						
รวม	๑๓.๐	๒๕.๐	๑๒.๕	๑๐.๕	๓.๐	๓๕.๕

การทดสอบ $\chi^2 = ๖๐.๕๒$

นัยสำคัญ = ๐.๐๐๐๑

จากตาราง ผลปรากฏว่าผู้ตอบแบบสอบถามเกือบทุกอาชีพไม่อ่านนิตยสารเลยมีมากที่สุด โดยผู้มีอาชีพเกษตรกร (ทำไร่ ทำนา ทำสวน) มีจำนวนมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ ๑๒.๐ รองลงมาคือ อาชีพแม่บ้านคิดเป็นร้อยละ ๑๐.๕ ยกเว้นผู้มีอาชีพรับราชการกลับอ่านนิตยสาร ๒-๓ ครั้งต่อสัปดาห์มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ ๑.๕ ความแตกต่างนี้พบว่ามีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ ๓๕ ความแตกต่างระหว่างช่วงเวลาการเปิดรับสื่อมวลชนประเภทวิทยุ จำแนกตามความถี่ที่ฟังและรายได้ (อัตราส่วนร้อยละ)

ช่วงเวลา รายได้	เช้า	สาย	กลางวัน	บ่าย	เย็น	ค่ำ	ดึก
	(๐๖.๐๐- ๐๘.๐๐ น.)	(๐๘.๐๐- ๑๑.๐๐ น.)	(๑๑.๐๐- ๑๓.๐๐ น.)	(๑๓.๐๐- ๑๕.๐๐ น.)	(๑๖.๐๐- ๑๘.๐๐ น.)	(๑๘.๐๐- ๒๐.๐๐ น.)	(๒๐.๐๐ น. ขึ้นไป)
ต่ำกว่า ๓,๐๐๐	๗.๘	๑.๗	๒.๘	๑.๑	๖.๖	๖.๗	๐.๐
๒,๐๐๑-๕,๐๐๐	๓๕.๔	๒.๒	๖.๗	๒.๘	๑.๑	๑๐.๗	๐.๐
๖,๐๐๑ และ มากกว่า	๑๒.๘	๐.๐	๑.๑	๐.๐	๑.๗	๔.๐	๐.๖
รวม	๕๖.๒	๓.๘	๑๐.๗	๓.๘	๓.๔	๒๑.๓	๐.๖

การทดสอบ $\chi^2 = ๒๓.๒๑$

นัยสำคัญ = ๐.๑๘๒๔

จากตาราง ผลปรากฏว่าผู้ตอบแบบสอบถามทุกระดับรายได้ฟังวิทยุในช่วงเวลาเช้า (๐๖.๐๐-๐๘.๐๐ น.) มากที่สุด โดยผู้มีรายได้ระดับปานกลาง มีจำนวนมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ ๓๕.๔ รองลงมาคือผู้มีรายได้สูง คิดเป็นร้อยละ ๑๒.๘ ส่วนผู้ที่มีรายได้ต่ำฟังวิทยุในช่วงเวลานี้น้อยมากคิดเป็นร้อยละ ๗.๘ เท่านั้น ความแตกต่างนี้เมื่อได้ทดสอบทางสถิติแล้วพบว่าไม่มีนัยสำคัญ

ตารางที่ ๓๖ ความแตกต่างระหว่างช่วงเวลากារเปิดรับสื่อมวลชนประเภทโทรทัศน์ จำแนกตามความถี่ที่ดูและรายได้ (อัตราส่วนร้อยละ)

ช่วงเวลา \ รายได้	เช้า (๐๖.๐๐- ๐๘.๐๐ น.)	สาย (๐๘.๐๐- ๑๑.๐๐ น.)	กลางวัน (๑๑.๐๐- ๑๓.๐๐ น.)	บ่าย (๑๓.๐๐- ๑๕.๐๐ น.)	เย็น (๑๖.๐๐- ๑๘.๐๐ น.)	ค่ำ (๑๘.๐๐- ๒๐.๐๐ น.)	ดึก (๒๐.๐๐ น. ขึ้นไป)
ต่ำกว่า ๒,๐๐๐	๐.๐	๐.๐	๐.๐	๐.๖	๒.๘	๓.๘	๘.๗
๒,๐๐๑-๖,๐๐๐	๐.๖	๑.๑	๐.๐	๑.๑	๕.๑	๑๒.๐	๓๘.๓
๖,๐๐๑ บาทและ	๐.๐	๐.๐	๐.๐	๐.๐	๐.๖	๔.๖	๑๖.๐
รวม	๐.๖	๑.๑	๐.๐	๑.๗	๑๒.๖	๒๐.๐	๖๔.๐

การทดสอบ $\chi^2 = ๘.๑๗$

นัยสำคัญ = ๐.๕๑๖๔

จากตาราง ผลปรากฏว่าผู้ตอบแบบสอบถามทุกระดับรายได้ดูโทรทัศน์ในช่วงเวลาดึก (๒๐.๐๐ น. ขึ้นไป) มากที่สุด โดยผู้มีรายได้อะดับปานกลางมีจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๓๘.๓ รองลงมาคือผู้มีรายได้สูง คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๐ ส่วนผู้มีรายได้น้อยดูโทรทัศน์ในช่วงเวลานี้น้อยมากคิดเป็นร้อยละ ๘.๗ เท่านั้น ความแตกต่างนี้เมื่อได้ทดสอบทางสถิติแล้วพบว่าไม่มีนัยสำคัญ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๓๗ ความแตกต่างระหว่างความบ่อยครั้งในการเปิดรับสื่อมวลชนประเภทหนังสือพิมพ์ จำแนกตามความถี่ที่อ่านและ รายได้ (อัตราส่วนร้อยละ)

ความถี่ รายได้	ทุกวัน	๒-๓ ครั้งต่อ สัปดาห์	สัปดาห์ละครั้ง	เดือนละครั้ง	น้อยกว่านั้น	ไม่อ่านเลย
ต่ำกว่า ๒,๐๐๐	๔.๕	๓.๕	๓.๕	๐.๕	๑.๐	๗.๕
๒,๐๐๑-๖,๐๐๐	๒๕.๐	๑๔.๐	๖.๕	๑.๐	๔.๕	๔.๕
๖,๐๐๑ บาทและ มากกว่า	๑๖.๐	๑.๕	๑.๐	๐.๐	๐.๐	๑.๕
รวม	๔๕.๕	๑๙.๐	๑๑.๐	๑.๕	๕.๕	๑๗.๕

การทดสอบ $\chi^2 = ๓๘.๓๒$
 นัยสำคัญ = ๐.๐๐๐๔

จากตาราง ผลปรากฏว่าผู้ตอบแบบสอบถามเกือบทุกระดับรายได้ อ่านหนังสือพิมพ์ทุกวันมากที่สุด โดยผู้ที่มีรายได้ปานกลางมีจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๒๕.๐ รองลงมาคือ ผู้มีรายได้สูงคิดเป็นร้อยละ ๑๖.๐ ยกเว้นผู้ที่มีรายได้ต่ำ กลับไม่อ่านหนังสือพิมพ์เลยมีจำนวนมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ ๗.๕ ความแตกต่างนี้พบว่ามีความสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ ๓๘ ความแตกต่างระหว่างความบ่อยครั้งในการเปิดรับสื่อมวลชนประเภทข,ญ รายได้ (อัตราส่วนร้อยละ)

จำแนกตามความถี่ที่อ่านและ

ความถี่ รายได้	ทุกวัน	๒-๓ ครั้งต่อ สัปดาห์	สัปดาห์ละ ๑ ครั้ง	เดือนละครั้ง	น้อยกว่านั้น	ไม่อ่านเลย
ต่ำกว่า ๒,๐๐๐	๑๕.๐	๒.๕	๐.๐	๑.๐	๐.๐	๒.๐
๒,๐๐๑-๖,๐๐๐	๕๖.๐	๔.๐	๑.๐	๐.๕	๒.๕	๕.๕
๖,๐๐๑-บาทและ มากกว่า	๑๗.๐	๐.๕	๐.๐	๐.๐	๐.๐	๑.๕
รวม	๗๘.๐	๗.๐	๑.๐	๑.๕	๓.๕	๙.๐

การทดสอบ $\chi^2 = ๑๐.๗๒$
 นัยสำคัญ = ๐.๗๗๑๗

จากตาราง ผลปรากฏว่าผู้ตอบแบบสอบถามทุกระดับรายได้พึงวิทย์ทุกวันมากที่สุด โดยผู้มีรายได้ปานกลางมีจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๕๖.๐ รองลงมาคือผู้มีรายได้สูง คิดเป็นร้อยละ ๑๗.๐ ส่วนผู้มีรายได้ต่ำมีความบ่อยครั้งในการพึงวิทย์ทุกวันน้อยมาก คิดเป็นร้อยละ ๑๕.๐ เท่านั้น ความแตกต่างนี้เมื่อได้ทดสอบทางสถิติแล้วพบว่าไม่มีนัยสำคัญ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๓๔ ความแตกต่างระหว่างความบ่อยครั้งในการเปิดรับสื่อมวลชนประเภทโทรทัศน์ จำแนกตามความถี่ดูและรายได้ (อัตราส่วนร้อยละ)

ความถี่ รายได้	ทุกวัน	๒-๓ ครั้งต่อ สัปดาห์	๒ สัปดาห์ต่อ ๑ ครั้ง	เดือนละครั้ง	น้อยกว่านั้น	ไม่ดูเลย
ต่ำกว่า ๕,๐๐๐	๑๑.๐	๒.๐	๑.๐	๐.๐	๖.๐	๐.๕
๒,๐๐๑-๖,๐๐๐	๔๒.๐	๕.๕	๒.๕	๐.๕	๘.๕	๐.๕
๖,๐๐๑ บาทและ มากกว่า	๑๘.๐	๑.๐	๐.๐	๐.๐	๑.๐	๐.๐
รวม	๗๑.๐	๘.๕	๓.๕	๐.๕	๑๕.๕	๑.๐

การทดสอบ $\chi^2 = ๒๒.๐๖$
 นัยสำคัญ = ๐.๒๒๘๒

จากตาราง ผลปรากฏว่าผู้ตอบแบบสอบถามทุกระดับรายได้ดูโทรทัศน์ทุกวันมากที่สุด โดยผู้มีรายได้ระดับปานกลางมีจำนวนมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ ๔๒.๐ รองลงมาคือผู้มีรายได้สูงคิดเป็นร้อยละ ๑๘.๐ ส่วนผู้มีรายได้ต่ำฟังวิทยุทุกวันน้อยมากคิดเป็นร้อยละ ๑๑.๐ เท่านั้น ความแตกต่างนี้ เมื่อได้ทดสอบทางสถิติแล้วพบว่า ไม่มีนัยสำคัญ

ตารางที่ ๔๐ ความแตกต่างระหว่างความบ่อยครั้งในการเปิดรับสื่อมวลชนประเภทนิตยสาร จำแนกตามความถี่ที่อ่านและ รายได้ (อัตราส่วนร้อย)

ความถี่ รายได้	ทุกวัน	๒-๓ ครั้งต่อ สัปดาห์	๒ สัปดาห์ต่อ ๑ ครั้ง	เดือนละครั้ง	น้อยกว่านั้น	ไม่อ่านเลย
ต่ำกว่า ๒,๐๐๐	๐.๕	๓.๐	๑๐.๕	๒.๐	๑๓.๕	๐.๐
๒,๐๐๑-๖,๐๐๐	๗.๕	๑๖.๕	๗.๕	๖.๐	๒๒.๐	๐.๐
๖,๐๐๑ บาทและ มากกว่า	๕.๐	๖.๐	๓.๕	๒.๕	๒.๕	๐.๕
รวม	๑๓.๐	๒๕.๕	๑๒.๕	๑๐.๕	๓๖.๐	๐.๕

การทดสอบ $\chi^2 = ๔๒.๒๗$
 นัยสำคัญ = ๐.๐๐๑๐

จากตาราง ผลปรากฏว่าผู้ตอบแบบสอบถามเกือบทุกระดับรายได้อ่านนิตยสารน้อยกว่าเดือนละครั้งมากที่สุด โดยผู้มีรายได้อันดับกลางมีจำนวนมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ ๒๒.๐ รองลงมาคือผู้มีรายได้น้อย คิดเป็นร้อยละ ๑๓.๕ ยกเว้นผู้มีรายได้อันดับกลับมีความบ่อยครั้งในการอ่านนิตยสาร ๒-๓ ครั้งต่อสัปดาห์มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ ๒.๕ ความแตกต่างนี้พบว่ามีความสำคัญทางสถิติ

